

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

22 november 1984

Jaargang 5, nummer 7

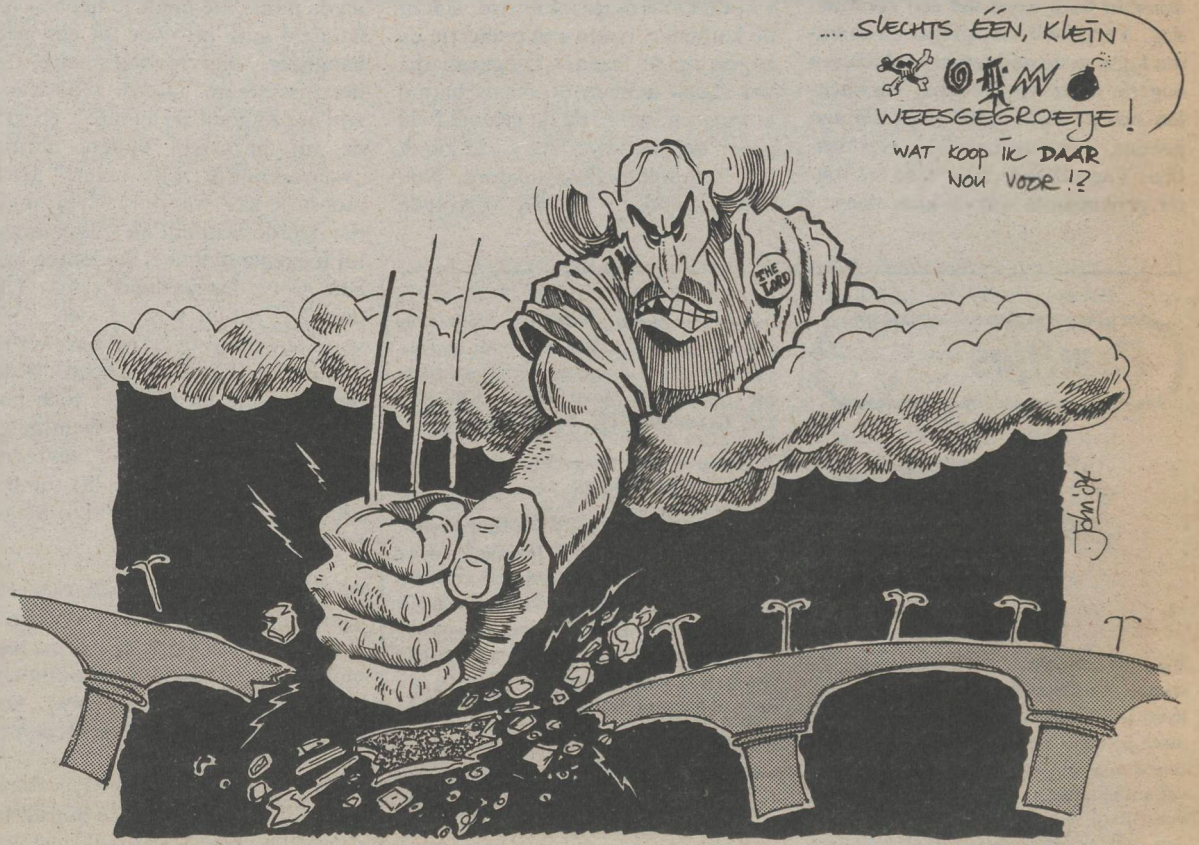
Universiteit steunt El Salvador

Het College van Bestuur wil middelen vrijmaken om de Universiteit van El Salvador met raad en daad te ondersteunen. Er bestaan plannen binnen drie faculteiten om bij te dragen aan de wederopbouw van het Salvadoraanse universitaire onderwijs dat jarenlang heeft stilgelegen omdat de militaire junta de enige universiteit van het land gesloten hield.

Deze zomer is de universiteit weer geopend onder druk van de internationale publieke opinie. In die tijd was een Nederlandse universitaire delegatie aanwezig, die op uitnodiging van rector Parada een bezoek bracht aan het land. Tot die delegatie behoorde de voorzitter van de Maastrichtse Universiteitsraad Hans Adriaanse. Na zijn terugkeer heeft hij op verzoek van het College van Decanen voorstellen gedaan voor bijdragen die de RL kan leveren aan de opbouw van een nieuw onderwijsprogramma. Zo zouden twee hoogleraren van de juridische faculteit, van Boven en Flinterman, op kosten van de RL een cursus Mensenrechten gaan verzorgen.

Via de medische faculteit zou de Salvadoraanse zusterfaculteit betrokken kunnen worden in de Network-organisatie van „community-oriented” medische faculteiten, gebaseerd op het principe van het probleemgeoriënteerd onderwijs. De dekaan van de medische faculteit zou op uitnodiging van de RL om te beginnen een workshop „Introduction to problem-based learning” mogen komen volgen. Tenslotte heeft Adriaanse ook voorstellen gedaan om de Salvadoranen te helpen bij de planning van een curriculum Gezondheidswetenschappen.

JH

Het gebed voor een nieuwe brug

WWO: Laatste oordeel is nabij

Waarom zitten er zo weinig vrouwen in het topbestuur? Waarom is de rector meer dan een visitekaartje-in-toga? Hoort het bijbrengen van maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef nog wel tot de taken? Maar vooral: wie is de baas op de universiteit? Daarover kunnen wij straks in de Kamer interessante discussies verwachten, te oordelen naar het schriftelijk eindoordeel van de Tweede-Kamerfrakties over de wet die binnenkort voorschrijft hoe het wetenschappelijk onderwijs bestuurd moet worden: de WWO '84.

De liberalen en de socialisten blijven het oneens. Is de universiteit een doelorganisatie of een werkgemeenschap? De VVD vindt dat de minister „terecht afstapt van het gemeentelijk bestuursmodel” wanneer hij de universiteitsraad een stap terug laat doen zodat die onder het kollege van bestuur belandt. Zij zag liefst de kollegevoorzitter zelf als voorzitter van die raad.

De socialisten echter willen de raden „ondubbelzinnig” bovenaan houden, „naar analogie van de gemeenteraad”, en professionele bestuurders belasten met de voorbereiding en uitvoeringsbesluiten. Anders degradeert de inbreng van de raden tot medezeggenschap zonder direct verantwoordelijkheidsgevoel.

Interessant wordt daarom het standpunt van het CDA. Deetmans eigen partij heeft „de indruk dat het evenwicht tussen democratie en doelmatigheid soms wordt verstoord”, en vraagt zich af of het „vertolken van binnen de universitaire gemeenschap levende gevoelens” een juiste omschrijving is van taken van de universiteitsraad zoals het controleren van het kollege van bestuur.

De christendemocraten zijn opmerkelijk kritisch. Ze zien voor de verkleining van de kolleges van bestuur (van vijf naar drie leden) en universiteitsraad geen reden. Integendeel, de evenwichtige inbreng van de faculteiten komt erdoor in het gedrang. Ook de fakulteitsbesturen en -raden moeten hun tegenwoordige omvang houden. Die zullen het druk krijgen wanneer de subfaculteiten worden opgeheven.

Bij dat fakulteitsbestuur worden te weinig mensen betrokken, vinden de meeste partijen. Maar terwijl CDA en VVD ook het onderzoekspersoneel dat geen zelfstandige onderzoekstaken verricht een woordje wil laten meespreken, zoeken de communisten het in een groter participatie van studenten. Dat is essentieel voor hun maatschappelijk verantwoordelijkheidsbesef. De PvdA laat omvang en taak van de fakulteitsraden bij voorkeur door

de universiteiten zelf bepalen, in het kader van de autonomie en de deregulering.

De instellingen mogen trouwens, als het aan de politici ligt, op meer punten baas in eigen huis worden. Zij moeten zelf de leden van het kollege van bestuur benoemen, vinden de socialisten en christendemocraten. Zij moeten hun eigen hoogleraren benoemen, schrijven VVD en D'66. Zij dienen ook de kwaliteitsbewaking zelf te verzorgen, stelt de PPR. De liberalen willen de kolleges zelfs verplichten daartoe „visitatiecommissies” in te stellen. D'66 lijkt een inspectie voor het hoger onderwijs overbodig, en het CDA vindt het te ver gaan wanneer de minister bij richtlijn aantallen en categorieën onderzoekers vaststelt. (Hetgeen hij wil proberen voor de assistent-onderzoekers).

Over het „fakultaire onderzoeksinstituut”, de meest opvallende vernieuwing die Deetman in het wetsontwerp heeft aangebracht, zijn de partijen opmerkelijk weinig kritisch. De VVD wil het door het kollege van bestuur in plaats van door de universiteitsraad laten instellen. D'66 vindt het slecht dat de universiteitsraad het instelt, terwijl de fakulteitsraad – die zo'n instituut misschien helemaal niet wil – de inhoudelijke inrichting bepaalt. Maar CDA en PvdA geven het instituut

voorlopig het voordeel van de twijfel.

Ten slotte: het spreekrecht van dekanen in de universiteitsraad wordt wellicht verworpen. Het CDA vindt dat niet voldoende om de band tussen faculteit en topniveau te verbeteren, de VVD dat daarmee de functie van dekaan te zwaar wordt en D'66 dat dekanen dan te veel moeten vergaderen. De PPR wil de „toehoorder nieuwe stijl” handha-

ven en de deelname van vrouwen aan het topbestuur stimuleren. De CPN neemt het op voor het niet-wetenschappelijk personeel, waarvoor nog een fatsoenlijke inspraakconstructie is verzonnen. De PvdA vindt dat de rector magnifiekus niet in het universiteitsbestuur hoeft. Hij mag het kollege voortaan adviseren.

UP/Lin Tabak

Nog een Hamburger?

Voor u ligt Observant nummer 7. Hierna komt nummer 8 en daarna... precies, nummer 9! U merkt het al: dat wordt een leuk Kerstfeest. Want de derde editie van de Hamburger die u in nummer 9 aantreft, staat op stapel. Iedereen mag daar bijdragen voor insturen. Of ze ook geplaatst worden hangt ervan af of ze passen onder de noemer: Dit is niet echt gebeurd, maar het had wel gebeurd kunnen zijn. (Het mag dus ook een Kerstverhaal zijn).

Droom eens een droom die degene waarover u droomt niet had durven dromen!

Stuur ons het geschreven resultaat **vóór 13 december**.

De beste inzendingen worden beloond met een leesboek.

Redactie-adres: Observant, kamer 304 Hoofgebouw.

Reclamedag

Meer dan vijfhonderd jongens en meisjes uit de hoogste klassen van het VWO mochten 8 november een voorproefje nemen van de Universiteit. Abituriëntendag... dat klinkt heel wat beter dan voorlichtingsdag, maar in feite werd het een reclamedag. Vergezeld van pappa en mamma konden de middelbare scholieren nog de beste voorlichting verwachten van de vijftig studenten die aan de dag hun medewerking verleenden. Van officiële zijde was het louter propaganda wat de klok sloeg.

Het auditorium was tot de nok toe gevuld, nog zo'n honderd abituriënten moesten het gebeuren in een belendende zaal via een video-monitor aanschouwen. Na een inleidend woord trad Ton Schmidt, voorzitter van de Onderwijscommissie, achter de kathedraal, pakte een papiertje en begon op te lezen. „Diegenen die het ideaal hebben de maatschappij te saneren, wil ik nu de gelegenheid geven de zaal te verlaten”, zo klonk het hartelijk welkomstwoord. Niemand stond op en hij vervolgde

vriendelijker: „Binnen de geneeskunde ontstaan steeds weer nieuwe mogelijkheden. Het vak schept zo zijn eigen vraag. Werkloosheid hoeven artsen dus niet te vrezen”. Na het beroep van arts en de benodigde motivatie aldus te hebben behandeld ging hij over tot een heet hangijzer: ons revolutionaire onderwijsstelsel. „Onze basisartsen zijn net zo goed als andere”, zo stelde hij bezorgde ouders gerust; „waarschijnlijk zelfs beter!” Daar moest de zaal wat om lachen, maar dat deed Schmidt niet. Wel moest hij toegeven dat veel studenten met een grote onzekerheid zaten. Dat moest je echter positief zien, want voor een arts is ook veel onzeker en dan had je dat alvast geleerd. Zelfs diegenen die na dit alles toch nog meer heil zagen in conventionele methodes kon Schmidt tevreden stellen. Want, zo legde hij tot slot uit: „Massale colleges zijn in Maastricht niet taboe”.

Film was het volgende punt van de agenda. Over hoe mensen studeren. En vooral over hoe dat wel en niet moet. Dat je dingen beter onthoudt als je ze zelf hebt opgezocht. Dat het niet leuk is om vakgebieden te bestuderen.

„In Maastricht heeft men hieruit lering getrokken”, zo klonk het verheugd. „Hier is het beter!” Mooie beelden en vioolmuziek brachten de film tot een euforisch toppunt: „Als student”, zo werd geschilderd, „pendel je op en neer tussen delen van de werkelijkheid en delen van de theorie”. Dat was ook te zien in de volgende film, over het Skillslab. Een driftig reanimerend student kwam in beeld. Helaas, het wilde niet zo vlotten. De Maastrichtse oplossing lag voor de hand: eerst maar eens even rustig de standaard lezen... Zo ging het verder. Mensen druk bezig in het laboratorium, aan 't onderzoeken, aan 't nabespre-

ken; de een nog gemotiveerder dan de ander. „Gelukkig”, dacht ik, „het is maar een film”.

Wat vonden de abituriënten er zelf van? Zij bleven de nihilistische houding, hun leeftijd eigen, trouw: „Het was duidelijk maar saai. „Het officiële deel was ten einde en iedereen kon zelf kiezen wat verder te doen. Een leermiddelententoonstelling toonde blokboeken, video's toetsen en een infuusarm. Ook was dat de gelegenheid om nou eens de verhalen van studentenzijde te horen. Vele vragen bleken nog onbeantwoord: „Hebben jullie nou wel of géén colleges? Wat voor examens zijn er?” Terwijl de scholieren al gauw moe werden bleven de ouders tot het laatst toe kritisch: „Hoe zijn de kansen om te specialiseren voor Maastrichtse artsen? Hoe zit het met de basisstof?” Met vragen kon men ook terecht op een informatiemarktje, waar o.a. het Bureau Onderwijs was vertegenwoordigd.

Tot slot maakte iedereen nog een onderwijsgroep mee. Men kon eens aan de levende lijve ondervinden wat het is om problemen te definiëren, en om te brainstormen. Enthousiast werden allerlei theorieën opgesteld over de fysiologie van Jantje en Pietje, die koude handen hadden gekregen, bij het spelen in de sneeuw. „Heel leuk en verhelderend”, vonden ze dat. Een mevrouw vertelde zelfs: „Toen ik thuis al die boekjes las, zag ik het helemaal niet zitten, maar nu na die onderwijsgroep...” Voor een enkeling bleef het echter duister, dat rare systeem in Maastricht. Dat bleek toen ik in de kantine door een ongepaste moeder werd aangeklampt: „Zeg, hoeveel professoren hebben jullie hier, hebben jullie er wel genoeg?”

Paul Gobée

Paartjes

Voor groepen tot 45 personen, zomer en winter gezellige Limburgse boerderij te huur te Mechelen, Zuid-Limburg. Uitermate geschikt voor werkweken, ontmoetingskampen, cursussen, trainings- en vakantiecampen etc., c.v., sfeervolle verblijfsruimte met open aard in midden (barbecuemogelijkheid), slaapzalen, douches, wasgelegenheid, keuken, aparte zit- en twee slaapkamers. Vlakbij Vijlenerbossen, binnen- en buitenbaden op 500 meter. Voor inlichtingen 04455-1363. Fam. Ronken, Ebetenweg 6, Mechelen.

Gevraagd: stevig kindertafeltje. Ine Kuppen, tel. (888)309, thuis 15372.

Als u de kleerkast binnenkort eens opruimt, gooi dan oude kleren e.d. niet weg. Ze kunnen gebruikt worden voor een goed doel: sociaal werk in een armenwijk. Bel Ilse Veerkamp, tel. (888)304.

Thei Dols („de Man van Mergel”) zoekt cabarettekstschrjver(s). Tel. 043-10947 of 646425 of 19683.

Dames en heren studenten; biedt zich aan: accuraat en snel werkende typiste voor het uittypen van uw scripties en ander schrijfwerk. Mevr. Dassen, Rijksweg 226, Gronsveld. Tel. 04408-1889.

Te koop Moulinex grill/bakoven. Prijs f 125,-. Tel. (888)235.

Eysden te koop: halfvrijstaand woonhuis, grondopp. 355 m². Indeling: woonkamer met open keuken, hal, garage 11x3, kelder en mooi terras met grote tuin op zuiden. 1e verdieping: 4 slaapkamers, badkamer met zitbad en wastafel. Het huis is voorzien van rolluiken en geheel nieuw gestoffeerd. Tel. 04409-2082.

Te koop antieke, witmarmeren schoorsteen, tel. 04409-2082.

Te koop te Cadier en Keer: Riant gelegen bungalow. Opp. 1520 are, grote living met vrijstaande open haard. Royale keuken en bijkeuken. Grote hal; 3 slaapkamers en grote badkamer. Dubbele inpanning garage, c.v. Prachtige tuin met 2 grote terrassen, vijver, barbecue en open haard. Koopprijs f 450.000,-. Inl. tel. 4407-2595.

Te koop: Peugeot Stationcar 1976. Motorisch goed, carrosserie redelijk. Prijs f 2000. Zeer geschikt om bijvoorbeeld visites te leren rijden. Tel. 043-434429 of 888164.

Elke dinsdagavond geeft Salimata D. uit Senegal Afrikaanse danslessen, van 19.00 tot 20.00 uur in Slik, Mariabastion 50, Maastricht. Vragen? Bel Petri, 437052.

DE LOKALE BANK MET MONDIAAL KARAKTER

BANQUE PARIBAS

Vrijthof 17b, 6211 LD Maastricht, 043-11477.

Studente wint beroep tegen examencommissie

Carla Vermeulen, derdejaars studente aan de medische faculteit, kan ongestoord met haar studie doorgaan. Zij loopt niet langer het risico te worden teruggezet naar het tweede jaar, nu zij er als eerste Maastrichtse student in geslaagd is een beslissing van de Dagelijkse Commissie voor de Examens in beroep te laten vernietigen. Die beslissing werd in dat zij voorwaardelijk tot het derde jaar was toegelaten, hetgeen in strijd was met de overeenkomst die zij eerder met haar studiebegeleider was aangegaan.

Volgens het examenreglement van de medische faculteit dient een student drie à vier maanden voor een examen een schriftelijke overeenkomst aan te gaan met zijn studiebegeleidingscommissie. Daarin wordt vastgelegd welke onderdelen van het onderwijsprogramma nog nagespookd moeten worden en eventueel op welke punten hij nog een goede score moet halen in het evaluatieprogramma. Als na afloop van de overeengekomen termijn de studiebegeleidingscommissie vaststelt dat de student zijn verplichtingen is nagekomen, geeft de studiebegeleider aan de examencommissie het positieve resultaat door, waarna het getuigschrift wordt uitgereikt.

Door het behalen van propedeuse-diploma viel Carla Vermeulen met enkele medestudenten onder een aparte regeling, die verband houdt met de invoering van de twee fasenstructuur. Omdat zij vóór de invoering van de nieuwe structuur aan haar studie was begonnen, viel zij onder de oude regeling en zou aan het eind van het tweede jaar haar kandidaatsexamen moeten afleggen. Maar zover kwam het niet. Vermeulen besloot het tweede jaar opnieuw te doen en kwam zodoende terecht tussen studenten uit de twee fasenstructuur, die aan het eind van het eerste jaar hun propedeuse-examen hadden afgelegd. De examencommissie had die problemen voorzien en had een overgangsregeling uitgevaardigd voor de studenten die het tweede jaar aan het tweede jaar hun propedeusediploma krijgen, als hun studieresultaten voldoende waren. In april van dit jaar stapte Carla Vermeulen op prof.dr. J. Flendrig, de voorzitter van haar studiebegeleidingscommissie. Ze kwamen overeen dat de voortgangstoets zou worden afgewacht voordat een definitieve overeenkomst zou worden gemaakt. Eind juni belde Flendrig Vermeulen op met de mededeling dat zij haar propedeuse gehaald had en dat zij een voldoende resultaat bij de voortgangstoets. Zij kon dus het derde jaar doen. Dat werd volgens vooraf vastgelegd in een protocol, maar daarbij werden enkele fouten gemaakt. Per abuis werd ingevuld dat Vermeulen tot het tweede jaar

derde en het stuk werd door geen van beide partijen ondertekend.

Niet voldoende

De pret duurde voor Carla Vermeulen tot 15 augustus. Op die dag kreeg zij een brief van de Dagelijkse Commissie voor de Examens, waarin haar werd meegedeeld dat haar studieresultaten niet voldoende waren voor het behalen van het propedeutisch getuigschrift. Ze mocht nog wel blijven meedoen in het derde jaar, maar als ze de voortgangstoetsen van september en december en de eerste twee blokttoetsen niet allemaal voldoende zou maken, zou ze worden teruggezet naar het tweede jaar.

Dat pikte Vermeulen niet. Zij schreef de voorzitter van de Dagelijkse Commissie voor de Examens, prof. dr. F. Bonke, een brief waarin ze bezwaar maakte tegen voorwaarden die de commissie verbonden had aan haar toelating tot het derde jaar en tegen de beslissing om het getuigschrift niet toe te kennen. Ze beriep zich op het protocol van haar overeenkomst met Flendrig. Bovendien attendeerde zij Bonke erop dat de commissie in strijd met het examenreglement haar niet had gehoord en de beslissing niet gemotiveerd had. Ze verbaasde zich er ook over dat zij voor het behalen van de propedeuse moest voldoen aan tweedejaars eisen, terwijl de overige studenten aan het eind van het eerste jaar het diploma konden behalen. Daarop wijzigde de examencommissie haar besluit: Vermeulen kon haar propedeuse-diploma komen afhalen, maar haar toelating tot het derde jaar was en bleef aan voorwaarden gebonden. De voorwaarden werden in tweede instantie echter minder stringent gesteld: het hele studentendossier zou bekeken worden om te beoordelen of Vermeulen in januari in het derde jaar mocht blijven of terug zou moeten naar het tweede jaar.

Daarmee nam ze geen genoegen. Ze bleef zich vastklampen haar overeenkomst met haar studiebegeleider Flendrig. Pogingen om met Bonke tot een minnelijke schikking te komen liepen op niets uit en ook Flendrig liet haar weten dat bij nader inzien Bonke gelijk had. Uiteindelijk draaide het uit op een beroepszaak voor de Commissie van Beroep ex artikel 40 WUB. Vermeulen maakte er geen half werk van: zij bracht ter zitting een advokate en twee getuigen-deskundigen mee om haar eis kracht bij te zetten. Volgens haar moest de DCE zich houden aan de overeenkomst tussen haar en de begeleidingscommissie. Volgens Bonke, die persoonlijk het verweer voerde, bestond er in feite geen begeleidingscommissie, hetgeen zou moeten blijken uit het ontbreken van de handtekening van Flendrig onder het protocol. En bovendien had de examencommissie het recht om af te wijken van beslissingen van begeleidingscommissies, beweerde Bonke, omdat die commissies „namens” de DCE optrad.

Rechtsgeldig

De Commissie van Beroep stelde Carla Vermeulen in het gelijk. De overeenkomst die zij met Flendrig was aangegaan, kon als rechtsgeldig worden beschouwd. Het feit dat het protocol niet was ondertekend deed er voor haar niet toe, omdat zij immers het duidelijk eens was met de inhoud. Dat Flendrig zijn handtekening niet gezet had, deed er wel toe: het illustreerde hoe gebrekkig de begeleidingscommissie functioneerde, maar dat kon Vermeulen niet verweten worden, wel de Dagelijkse Commissie voor de Examens. Dat is volgens de Commissie van Beroep de instantie die erop moet toezien dat de begeleidingscommissies goed functioneren.

De vernietiging van het besluit van de DCE en de erkenning van de rechtsgeldigheid van de overeen-

komst betekenen dat Carla Vermeulen definitief is toegelaten tot het derde jaar. De uitslag heeft ongetwijfeld ook consequenties voor andere studenten, die hetzelfde is overkomen als Carla Vermeulen,

maar die eieren voor hun geld gekozen hebben en een minnelijke schikking zijn aangegaan met de examencommissie.

Jacques Herraets

Kleine fenomenologie van het lek

Laten wij beginnen bij het tijdens de oktoberregens aan de dag getreden gebrek in uw kort daarvoor, naar nu blijkt, te duur gekochte huis. Het fysieke lek dus, meer specifiek het eenvoudige vloeistoflek. De lek bestaat in dit geval uit van die plekken en plassen. Een voorbeeld van een consequentieel overdrachtelijk lek is het hierdoor ontstane lek in uw budget, dat zelf weer als consequentieel lek een lek in de rijksbegroting oplevert, omdat u niet van witte, doch uitsluitend van zwarte dakbedekkers houdt. Dit laatste lek is tevens een ricochetrend lek, want u ziet het weer terug in belastingverhoging, die u weer ontduikt, wat weer tot belastingverlaging leidt, etc. Daarmee zijn we op het terrein van het overdrachtelijke jojo-lek aangeland, dat echter geen lek is, maar een soort Pareto-optimum. De lek bestaat in deze gevallen uit geld.

U kunt mij nog volgen?

Mooi.

Eenvoudige damp- of gaslekken plegen aan de dag te treden indien u voor het eerst met uw rubberbootje zo ver uit de kust durft dat u niet meer terug kunt zwemmen, dan wel tijdens uw eerste ballonvaart. De lek bestaat uit lucht en uit vertrouwen in de fabrikanten van rubberboten en ballonnen. Het meest fysieke eenvoudige gaslek doet zich voor na een maaltijd met veel uien. De lek bij dit lek vormt voorwerp van onderzoek in de wetenschap van de flatologie.

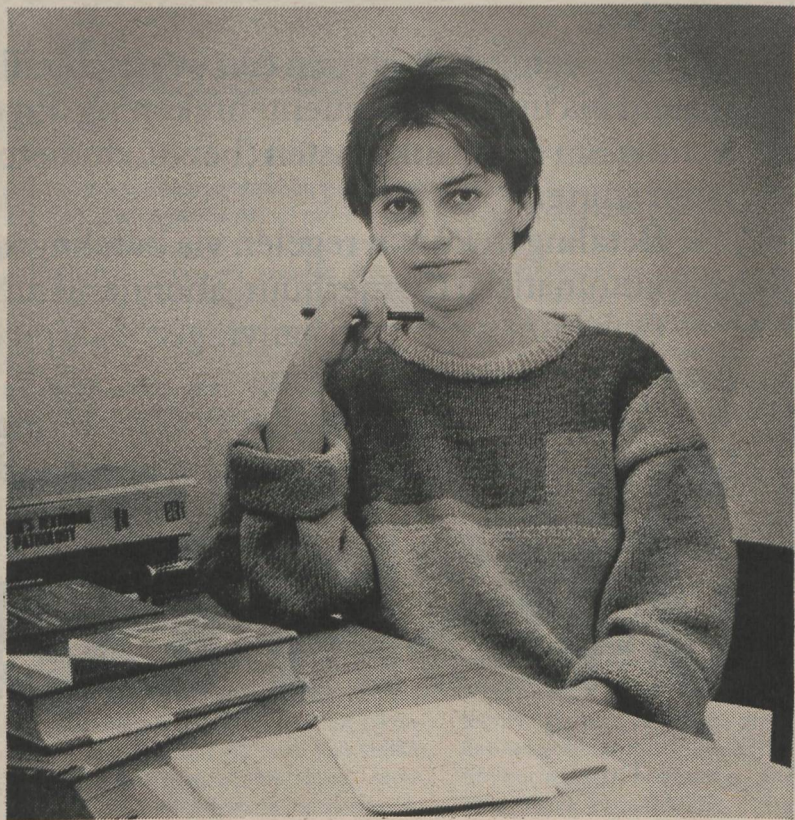
Men kan de fysieke lekken onderscheiden naar hoofdgroep, te weten de binnenstebuitenlekken (fietsband, ballon, begroting, rubberboot, kerncentrale, dioxinecontainer, etc.) en de buitenstebinnenlekken (Uw dak, de Mont Louis, mandje, belastingstelsel, etc.). Deze indeling kan ook aangehouden worden bij de niet-fysieke lekken (de meta-fysieke lekken), die vooral ontwikkeld zijn in de politiek en de spionage-roman („Gentlemen, I'm afraid the leak is inside this office”), hoewel het moeilijk is een metafysiek buitenstebinnenlek te bedenken. De lek is (geheime) kennis of informatie. Het maken van deze lekken heet intelligentie, het verstoppert ervan counter-intelligence.

Het inteltek (Eng.: brain-drain) is een grensgeval tussen een fysiek en een metafysiek lek. Hetzelfde geldt voor het figuurlijke lek, zoals in de figure of speech „I'm gonna take a leak” („ik ben effe pissen”). De lek is hier in ieder geval uitermate fysiek, en typisch binnenstebuiten.

Het complexe lek (of komplek) komt o.a. voor in de vorm van het wederkerige metafysieke binnenstebuitenlek (bijv.: de Russen weten dat de Amerikanen weten dat de Russen weten dat de Amerikanen weten etc.) en in de vorm van het fysieke kettinglek, waarvan een voorbeeld te vinden is in het voorwerp van onderzoek van de RSV-enquêtecommissie: van de belastingbetaler naar Financiën naar EZ naar RSV naar diens crediteuren alsmede diens bonzen en, vooruit, voor mijn part verder naar de hofnarren, assistent-kameniersters, hoofdkussenopschudders, adjunct-hofmeiers, opperschoenpoetsers en krantopvouwers van de president-commissaris (economen als A. Heertje - tevens Haagse ingangenleverancier te West-Duitsland - noemen dit de economische kringloop).

En nu beweert van Dijk dat zijn commissie lek is. U begrijpt inmiddels dat dit een veel te simplistische stelling is. Nader lekfenomenologisch onderzoek is gewenst ter determinering van het lektype. Mijns inziens gaat het hier om een a-typisch syntactisch-misverstandelijk metafysiek binnenstebuitenlek, kortom een vermeend lek, een a-buistek, als gevolg van verkeerd gebruik van het verkeerde vergaderjargon. Als Haagse ambtenaren even een vergadering verlaten om te gaan pissen, wordt dit aangekondigd met de mededeling „ik ga even naar mijn eigen gezeik luisteren”, „ik ga even de gelt verpalen”, „even de aard-appelen afgieten”, en dergelijke. Niemand die denkt dat de betrokkene geheimen gaat doorvertellen. Welnu, die Evenhuis stond tijdens die commissievergadering op en zei tegen van Dijk: „ik ga effe lekken”. Van Dijk heeft een tijdje in de Verenigde Staten gezeten en was aange-naam getroffen dat Evenhuis het jargon „gonna take a leak” ook bleek te kennen, dus hij zei nog: „welja jongen, ga jij maar eens even lekker lekken, anders knap je nog”. Nou, dat vond Evenhuis reuze sportief van van Dijk. Bovendien: de lek van dit lek zou zijn dat van Aardenne hardstikke lek zou zijn. Nou, u kunt zo wel zien dat dat niet klopt. Hij is nog steeds opgeblazen.

Peter Wattèl

Studenten willen boeken lezen

Het rommelt aan de jonge Tilburgse letterenfaculteit. Vijf ontevreden studenten hebben zich verenigd in een werkgroep, Polet geheten, om „de andere kant van de literatuur” te belichten. De empirische en praktische benadering waarvoor – op aandringen van de minister van onderwijs – is gekozen, vinden zij te eenzijdig.

In Tilburg staat niet zozeer de inhoud van boeken centraal, alswel de maatschappelijke relevantie van literatuur en de functie van het literaire bedrijf. Belangrijke thema's zijn dan ook: het wel en wee van uitgever, boekverkopers, bibliotheken, recensenten, boekenclubs, en ga zo maar door. Met name de literatuursocioloog Hugo Verdaasdonk maakt zich sterk voor onderzoek op dit terrein en het is dan ook hij die de meeste wrevel opwekt. „Het is allemaal leuk en aardig”, zeggen de ontevreden studenten: „en heel nuttig ook; maar tevens heel eenzijdig. Er zijn meer richtingen binnen de wetenschap, maar daar wordt niet op ingegaan. Zo krijg je een erg onvolledig en onduidelijk beeld van wat er te koop is”. Wat willen de mensen van Polet? Een grondslagen-discussie, bijvoorbeeld. En een studie van het „positivisme-debat”, als ook voordrachten over de fenomenologie als onderzoeksmethode. Meer aandacht voor het boek zelf, kortom. Polet is overigens niet genoemd naar de experimentele schrijver Sybren Polet, maar is een samentrekking van „poëtische en politieke letteren”. „Wij pleiten voor een kritischer en meer flexibel onderwijs”, zeggen de studenten. De historie herhaalt zich, zeg je dan. (Tilburgs Hogeschoolblad)

Is de koffierobot al geweest

Een uitspraak van prof. J. Verhoef, hoogleraar Automatische Informatie Verwerking en, allicht, fervente fan van de computer: „Je kunt als tegenkant van de verdergaande computerisering en robotisering natuurlijk zeggen dat het jammer is dat bijvoorbeeld de koffiejuffrouw al vervangen is door een automaat. Je moet je dan wel de vraag stellen of die koffiejuffrouw inderdaad nog wel een meerwaarde had, doordat ze met haar optreden inderdaad een extra dimensie gaf aan het koffierituël. Vanaf het moment dat ze zich min of meer als een automaat gedroeg, was er toch niets op tegen om haar te vervangen door een veel efficiëntere echte automaat. (...) Maar je zal zien dat de koffiejuffrouw over een paar jaar weer langs komt, over de gang. Maar dan wel als robot”. (Quad Novem)

IQ OQ?

„De gepopulariseerde I.-Q.-meting heeft menigeen een ongegrond zelfvoldaan gevoel bezorgd, waarbij uit

het oog wordt verloren dat verstand een uiterst kwetsbaar gegeven is als het niet voortdurend gebruikt wordt”. Zo luidt de prikkelende, zij het wat onduidelijk geformuleerde, zesde stelling bij het proefschrift „Emotional development in middle childhood: a cognitive view”, waarop M. Meerum Terwogt aan de Vrije Universiteit promoveert. Tussen hun zesde en twaalfde wordt de emotionele ervaring van kinderen complexer, meent Meerum Terwogt. Dat komt voornamelijk door hun snel groeiende cognitieve mogelijkheden. Aanvankelijk missen jonge kinderen een „introspectieve attitude”: hun opvattingen over het emotionele functioneren van henzelf en van anderen zijn alleen gebaseerd op de werkelijkheid om hen heen – hier en nu. Later gaan ze meer en meer verband leggen met vroegere ervaringen. Dit beter inzicht in oorzaak-en-gevolgrelaties maakt het de kinderen mogelijk te anticiperen op de toekomst en ook in te grijpen in hun emotionele reageren op de alledaagse situatie: controle van emoties.

De kwaliteit van het huwelijk

In 1967 wilde het damesblad Libelle wel eens weten hoe het met het welzijn van het gemiddelde huwelijk zat. De Wageningse gezinssocioloog Prof. G.A. Kooy werd gevraagd een onderzoek te verrichten. Dat deed hij. 620 echtparen, maar dan apart, voelde hij aan de tand over een aantal voor hun verhouding „vitale punten”: vriendschap, seksualiteit, uitgaan, ontrouw, uitgavenpatroon, enzovoort. Kooy hanteerde twee maatstaven voor het huwelijkswelzijn: harmonie en communicatie. Gaf mevrouw hetzelfde antwoord op een vraag over, pak weg, uitgaven als meneer, dan scoorden ze op het punt van „harmonie”. Ried meneer het antwoord van mevrouw op een vraag over seksualiteit fout – ook dat moesten de ondervraagden doen – dan pleitte dat niet voor hun „communicatie”. Simpel als goeiendag. Vorig jaar mocht Kooy het onderzoek van Libelle nog eens overdoen. Ook dat deed hij. Opnieuw ondervroeg hij 620 echtparen. Gelet op de drastische toename van het aantal echtscheidingen de laatste jaren zou je verwachten dat het met het welzijn van de huwelijken niet zo best is gesteld. Niets is minder waar, concludeerde Kooy: „Eerzijds kun je ervan uitgaan dat de mensen in de periode tussen '68 en '83 assertiever zijn geworden, ze zijn meer op hun ponteneur gaan staan, ze nemen niet meer zoveel van hun partner, dus je kunt zeggen dat de huwelijken anno 1983 minder goed zijn dan vijftien jaar geleden. Aan de andere kant kun je zeggen: in die vijftien jaar hebben er zoveel scheidingen plaatsgevonden dat de overgeblevenen een soort positieve selectie vormen. Ik zit dus met het verrassende resultaat dat het beeld nagenoeg hetzelfde is gebleven”. Dat „dus” is ons niet helemaal duidelijk. Is harmonie onmogelijk bij

assertieve mensen? Scoren assertieven juist niet erg hoog op het punt van communicatie? (Wageningse Hogeschoolblad)

In de stilte na de storm

Hoe voelt het om op gif te wonen? Twee sociaal-geografen, één huisarts en één psychiater hebben de

psychische reacties van de bewoners van de Dordtse Merwedepolder op de milieuramp die hen is overkomen, nader belicht. Opmerkelijk: de meesten uit hun angst en verontusting pas wanneer ze uit het rampgebied zijn verhuisd. Pas als men aan de situatie is ontsnapt, laat men de emoties in hun volle omvang toe. Wat daar dan ook nog eens bijkomt, is dat ze de zorgen niet meer met lotgenoten kunnen delen.

Het viertal vindt dan ook dat de bewoners in de geestelijke gezondheidszorg buiten de directe rampgebieden attent moeten zijn „op de betekenis van het weinig grijpbare, maar verontrustend dreigende gevaar van bodemverontreiniging, wanneer mensen die in zulke gebieden woonde hebben zich voor hulp moeten wenden”. (Maandblad Geestelijke volksgezondheid)

Ziektekostenverzekering voor maar f 34,50 per maand.

Speciaal voor studenten heeft de ABN een aantrekkelijke ziektekostenverzekering voor maar f 34,50 per maand, eventueel aan te vullen met een ruime dekking voor tandartskosten; premie per maand f 13,50.

Bovendien heeft u voor f 6,- per maand (f 7,50 voor gehuwden of samenwonenden) een verzekering voor: aansprakelijkheid als particulier, ongevallen, inboedel en reizen.

De premie betaalt u in één overzichtelijk bedrag per maand via uw ABN Studentenrekening. En die rekening is weer handig om er uw inkomsten (beurs, studietoelage) op te laten storten.

Betalingen kunt u regelen via betalingsopdrachten. Dat kan ook automatisch (kamerhuur, abonnementen etc.).

Ook kunt u cheques aanvragen waarmee u kunt beschikken over het geld op uw rekening.

Voor meer inlichtingen over verzekeringen en de ABN Studentenrekening kunt u terecht op elk ABN-kantoor.

(Wijzigingen voorbehouden.)

ABN Bank

Eldine Oosterberg onderzocht 122 Filippijnse kinderen

'Dik betekent gezond'

Het komt niet elke dag voor dat een student of studente het keuzeblok aangrijpt om onderzoek op de Filipijnen te doen. Eldine Oosterberg, vierdejaars geneeskunde, woonde samen met haar oude schoolvriendin, de medisch biologe Anita Hardon, zes maanden in San Isidro, een afgelegen dorp van nog geen tweeduizend zielen. Daar bestudeerde ze ziekte-, eet- en groeipatronen bij 122 kinderen en zuigelingen. De wederwaardigheden van twee „Americana's”.

Eldine Oosterberg: „Toen we daar aankwamen in San Isidro wilde iedereen in onze armen knijpen om te controleren of die blanke huid van ons wel écht was.

Ze behandelden ons alsof we zó uit een televisie kwamen gestapt. Maar dat veranderde al snel. Onze tolken Clemen en Lito Marace, zus en broer veldwerkers in het dorp, en hun familie hebben ons geweldig opgevangen. Ze boden ons een bed in hun huis aan en ze leerden ons hoe je in een dorp als San Isidro moest leven: hoe je met kleren aan in de rivier moest wassen, hoe je op houtvuur moest koken, hoe je vis moest klaarmaken, kerosinelampen gebruiken, enzovoort, enzovoort. Daar hebben we ontzettend veel van geleerd; hoe moeilijk het is, bijvoorbeeld, om daar hygiënisch te leven. Het is zo gemakkelijk om moeders het advies te geven om water te koken voor ze het drinken of aan hun kinderen geven, maar het is al heel wat moeilijker om het zelf te doen: het kost je minstens een half uur om een vuur aan te leggen – en dan moet het water nog aan de kook worden gebracht en 20 minuten doorkoken.

Barangay Captain

Na een paar weken zorgde het hoofd van de afdeling ondervoede kinderen van het ziekenhuis in de grote stad, mevrouw Azucena, voor een ander onderkomen, waar we onze eigen kamer hadden. Dat was ook dicht bij het huis van de Barangay Captain, de dorpsleider, zodat hij beter onze veiligheid kon garanderen. Maar dat vond de familie Marace niet zo leuk; ze dachten dat wij hen niet goed genoeg vonden. Wij wilden de familie Marace niet voor het hoofd stoten, maar aan de andere kant verwachtte onze nieuwe gastfamilie dat we bleven. Wat moesten we doen? Ten slotte hebben we het probleem maar opgelost door samen met Lito een eigen huisje te bouwen, dat hij later, na zijn huwelijk, zou kunnen gaan bewonen. Toch bleef er een zekere spanning tussen de Barangay Captain en Clemen. Zo zie je dat er met de komst van buitenlandse onderzoekers in zo'n dorp problemen kunnen optreden. Maar ook met mensen van de overheid moet je voorzichtig zijn. We werden een keer uitgenodigd door de burgemeester – dat was de burgemeester van de hele provincie – om te komen eten. Aan tafel was hij zéér geïnteresseerd in wat we deden. Hij

wou zogenaamd alles weten, maar in feite wilde hij alleen maar erachter komen of we politiek gevaarlijk waren. Want wie weet, misschien zaten er wel guerrillastrijders in de bergen. „In godsnaam, bemoei je niet met politiek!”, had professor Kusin van het Tropeninstituut, dat ons onderzoek heeft gefinancierd, ons op het hart gedrukt. Je ziet vaak dat mensen met politieke ideeën naar de derde wereld gaan. Ze maken daar dan de bewoners bewust van hun situatie, maar zelf gaan ze na een tijdje weer terug. Als je ze alleen maar bewust maakt, maar verder geen middelen aanreikt, wat heeft het dan voor zin? Wijzelf, Anita en ik, hebben wel geprobeerd iets aan de gezondheidssituatie te doen in San Isidro. We gingen eigenlijk om te kijken of er een re-

latie was tussen de diarree, waar de kinderen daar veel last van hebben, en de bijvoeding die ze vanaf een zekere leeftijd naast de borstvoeding krijgen. Daar is een hele discussie over; zo wil de WHO het begin van bijvoeding uitstellen totdat de kinderen wat sterker zijn. De cijfers die wij vonden, wezen echter niet op een relatie tussen diarree en slechte bijvoeding. Daarbij kwam, dat respiratoire ziekten veel méér voorkomen. We gaven de moeders allemaal een „health calendar” en vroegen ze of ze erop wilden schrijven wanneer hun kinderen de volgende symptomen hadden: neusverkoudheid, diarree, hoesten en koorts. Verkoudheid bleek verreweg het meest frequente symptoom; diarree kwam pas op de vierde plaats.

Verminderde weerstand

Ik heb alleen de drie patronen – van ziekte, eten en groei – beschreven. Aan het vaststellen van de correlaties tussen die variabelen ben ik jammer genoeg niet toegekomen. Maar het is niet absurd om te veronderstellen dat het veelvuldig voorkomen van verkoudheid en hoesten te maken heeft met verminderde weerstand als gevolg van een niet zo goed eetpatroon. Niet, dat de moeders van Isidro geen goede aandacht besteden aan het eten voor hun kinderen: alles netjes en nooit te lang bewaard. Het punt is, dat zij bijna alleen rijst krijgen. Af en toe een visje erbij, van zo'n twee centimeter, maar voor de rest: rijst. Want van rijst wordt een kind dik en dik betekent gezond. Groenten staan in een laag aanzien, misschien

wel omdat er zoveel van is. Er is een overvloed aan bladgroenten, bonen en fruit. Om het goede voorbeeld te geven, hebben wij heel veel groente en fruit gegeten. En dat heeft wel wat geholpen. Toch hebben we niet te veel willen ingrijpen; daarvoor moet je je opvattingen over gezondheid eigenlijk eerst hard hebben gemaakt. Wij hebben de mensen daar ook duidelijk moeten zeggen: „Wij zijn studenten – nog geen dokters”.

We hebben wel onze resultaten aan de moeders voorgelegd. Samen met Clemen en de zusters van het gezondheidscentrum kwamen we bij elkaar. Anita en ik begonnen dan met onze resultaten te presenteren, waarna de gastsprekers erop konden inspelen met praktische adviezen en mogelijke oplossingen.

Gezellig

Aan het wegen en meten van de kinderen heb ik ook goede herinneringen. Dat waren altijd sociale gebeurtenissen. We merkten dat de moeders zichzelf en hun kinderen er speciaal voor kleedden en dat ze langer bleven dan noodzakelijk was. Wij van onze kant probeerden het ook gezelliger te maken door er de tijd voor te nemen, soms lekkere hapjes klaar te maken en een kaandoetje te geven met Kerstmis.

En nu zijn we alweer een tijdje terug, het rapport is al geschreven en verschenen, maar ik voel me nog steeds erg betrokken bij de mensen van San Isidro. Ik schrijf ook nog met de familie Marace. Ze hebben niet altijd goed nieuws. Twee kinderen in onze onderzoeksgroep zijn inmiddels gestorven en een typhoon heeft veel schade aangericht. Als we één ding hebben geleerd, dan is het dat je armoede niet moet romantiseren”.

Ad van Iterson

Eldine Oosterberg met de naar haar vernoemde baby Eldine Marace.

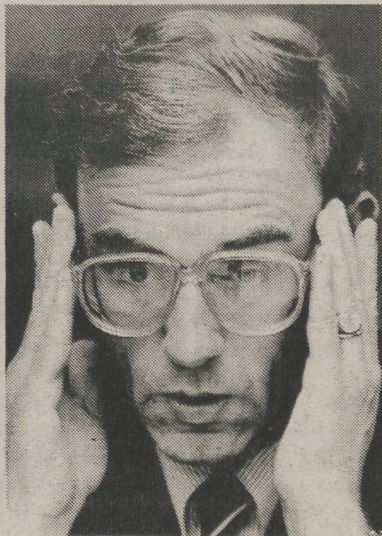
Fiscus ontduikt de wet

De fiscus (en de politie) doen in de wets- en rechtsonduiking weinig onder voor degenen die zij moeten controleren. Van de burger kan dan ook moeilijk verwacht worden dat hij zich verplicht voelt om door middel van belastingbetaling een bijdrage te leveren aan de overheid die daarmee onder meer een „beleidssector publieke struikroverij en obstructie” onderhoudt. De roep van de fiscale ambtenaren om uitbreiding van hun bevoegdheden hoeft derhalve niet serieus genomen te worden, nu deze zelfde ambtenaren zich gerechtigd achten om de bestaande bevoegdheden te misbruiken.

Tot deze conclusie komt mr. Peter Wattèl, medewerker aan de juridische faculteit, in een artikel in het Nederlands Juristenblad van 10 november. Onder de wat ophitsende titel „De fiscus als knevelaar, wetsontduiker en colporteur in snelkook-

pannen” gaat Wattèl in op dubieuze praktijken van inbeslag- of inbewaringneming, in gevallen waar politie en fiscus onder een hoedje spelen. Dit samenspel gaat vaak op de volgende manier: als de politie of de marechaussee tijdens controle-activiteiten een grote som geld aantreft bij een op grond van uiterlijkheden verdachte persoon, wordt dit geld, vaak zonder dat er een vermoeden van schuld bestaat, in beslag genomen. De politie neemt vervolgens contact op met de fiscus die een voorlopige aanslag inkomensbelasting oplegt. De hoogte van de aanslag is ongeveer gelijk aan het in beslag genomen bedrag. Tegen een voorlopige aanslag staat géén rechtsmiddel open. De belastingdienst, die mét de politie vermoedt dat het geld uit misdrijf afkomstig is of voor misdrijf bestemd is, vordert de aanslag onmiddellijk. Nog de-

zelfde dag wordt het geld aan de belastingdeurwaarder meegegeven en de beslagene wordt, als hij nog werd vastgehouden, op straat gezet of kan als „onbemiddeld vreemdeling” het eerste het beste vliegtuig naar huis nemen.

Ruding de knevelaar.

Voor de gedupeerde is het bijzonder moeilijk om het geld, dat ten onrechte bij de fiscus terecht is gekomen, terug te krijgen. Via de belastingrechter kan een proces wel zeven jaar duren en de straf- en burgerlijk rechter zijn, blijkens jurisprudentie, niet zo genegen om een uitspraak te doen over onrechtmatig gedrag van de belastingdienst. „Het ontbreken van een fiscaal kort geding is in deze gevallen fnuikend”, aldus Wattèl, die toelicht dat er hier sprake is van een fout in het systeem, waar een belastingambtenaar moeilijk persoonlijk voor aansprakelijk gesteld kan worden. „Als je bij de belastingen werkt is dit een methode die je misschien wel moet gebruiken om de dienst goed te laten functioneren. Ik weet niet wat ik zelf zou doen als ik er zou werken. Vaak is er in deze gevallen ook sprake van geld waar een luchtje aan zit, maar de goeden mogen niet onder de kwaden lijden”.

Malva Driessen

Hoe vertel ik het mijn patiënt?

Op 27 en 28 november wordt er in de aula in het Hoofdgebouw een symposium over patiëntenvoorlichting gehouden.

Op de eerste dag worden theorieën, terreinen en werkwijzen van patiëntenvoorlichting verkend; de tweede dag staat meer in het teken van de praktische betekenis van patiëntenvoorlichting voor de hulpverleners.

Vic Damoiseaux van de capaciteitsgroep gezondheidsvoorlichting en -opvoeding (GVO): „Dit is één van de eerste initiatieven die over de grenzen van de Algemene Faculteit heengaan. Het symposium is zeker niet alleen bestemd voor onze eigen mensen – al past het binnen het blok Gezondheidseducatieve interventie –, maar zeker ook voor de mensen van de Faculteit der Geneeskunde. Patiëntenvoorlichting mag dan gelukkig een vaste plaats hebben verworven in het curriculum van GVO, binnen de medische opleiding is dat nog niet het geval. Dat is niet alleen

jammer, maar ook eigenaardig: patiëntenvoorlichting zou, gezien de basisfilosofie, het paradepaardje van de medische faculteit moeten zijn – vooral ook in de huisartsopleiding.

Patiëntenvoorlichting kan niet langer gezien worden als het werk van een barmhartige Samaritaan; het is gewoon een plicht. Patiëntenvoorlichting moet een geïntegreerd onderdeel van de hele zorg zijn, niet iets wat er los van staat. De arts is dan ook het medium. Die moet in staat zijn om de patiënten te vertellen wat er aan de hand is. En dat niet alleen: patiëntenvoorlichting is méér dan pure kennisoverdracht, het moet ook erop gericht zijn dat de patiënten zelf die kennis gaan toepassen. Een arts die enkel zegt: „Dit of dat mag je in het vervolg niet meer doen” en geen manieren aanreikt hoe men er zich aan kan houden, kan die adviezen net zo goed achterwege laten. Wil een arts die manieren kunnen aanreiken,

echter, dan moet hij of zij wel weten welke gedragscomponenten er bij de patiënt in het geding zijn. Kijk, hoe werkt een klassieke arts? Hij stelt een diagnose en gaat op basis daarvan een therapie toepassen.

Als patiëntenvoorlichter zou hij dezelfde weg moeten volgen. Voordat men effectief kan gaan voorlichten, moet er eerst een diagnose van het gedrag van de patiënt worden gesteld. Pas als je gekeken hebt naar de ervaringen, de opvattingen en de angsten van de patiënt, kun je een voorlichting geven die ook een goeie kans maakt succes te hebben. Voor de RL ligt op dit gebied een kans. Patiëntenvoorlichting is de laatste jaren in een stroomversnelling gekomen, vooral in de Angelsaksische wereld. Het zou mooi zijn als wij hier in Maastricht daar tijdig op inspeelden. Een van de sprekers op het symposium – en het zijn werkelijk allemaal vooraanstaanden op het gebied van de pa-

tiëntenvoorlichting, mag ik wel zeggen – is Van der Wilk van het Landelijk Patiënten/Consumenten Platform. Hij heeft het al zo mooi gezegd: Als men aan die ontwikkeling van de patiëntenzorg voorbijgaat, dan zal men zien dat de huisarts bin-

nenkort op de braderie staat... tus sen de oude ambachten”.

Ad van Iterso

Voor het programma en de mogelijkheid tot inschrijving zie de mededelingenpagina.

voor bemiddeling en serviceverlening bij huur en verhuur van

woonruimte
IN DE VRIJE SECTOR

gemeubileerd en ongemeubileerd
permanent of tijdelijk

rent Service og

rechtstraat 93
6221 eh maastricht
telefoon 043-54771

Deetman dreigt met onafhankelijke instituten

Instituten voor toponderzoek komen er, hoe dan ook. Als de Kamer ze niet aan fakulteiten wil koppelen, dan worden ze wel buiten het wetenschappelijk onderwijs om opgericht en verliezen ze zeker het contact met het onderwijs. Dit althans voorspelde minister Deetman afgelopen maandag de onderwijsspecialisten van de Tweede Kamer tijdens een commissievergadering over de nota Gedrags- en Maatschappijwetenschappen.

Het zogenaamde „fakultaire onderzoeksinstituut” dook vorig jaar voor het eerst op in deze nota. Het moet een vrij zelfstandige onderneming worden waar de hoogleraar-directeur de scepter zwaait, gespecialiseerd toponderzoek primair is en de student slechts een ondergeschikte rol speelt. Of het er komt, zal de Kamer pas beslissen als de nieuwe wet op het wetenschappelijk onderwijs aan de orde is. Verschillende kamerleden echter uitten afgelopen maandag reeds hun twijfels, met

name over de band met het onderwijs.

„Het is volstrekt niet de bedoeling onderwijs en onderzoek los te koppelen”, antwoordde Deetman. „Maar als er landelijke taken zijn, komt toch de vraag naar beter onderzoeksmanagement. En als het wettelijk instrumentarium niet wordt geboden”, dreigde hij met een verwijzing naar buitenuniversitaire instituten waarin de onderzoekers helemaal geen binding meer hebben met het wetenschappelijk onderwijs, „dan is het onvermijdelijk dat je naar zo'n situatie toeholt”.

Op de vraag of de relatie met het onderwijs wel veilig is als het instituut binnen de universitaire organisatie blijft, ging hij niet in. Niettemin toonden de meeste kamerleden zich gerustgesteld na deze uitleg. Alleen de christendemokraat Beinema bleef ongerust, en wel op een voor de sociale wetenschappen weinig vleiende manier. Hij vroeg om

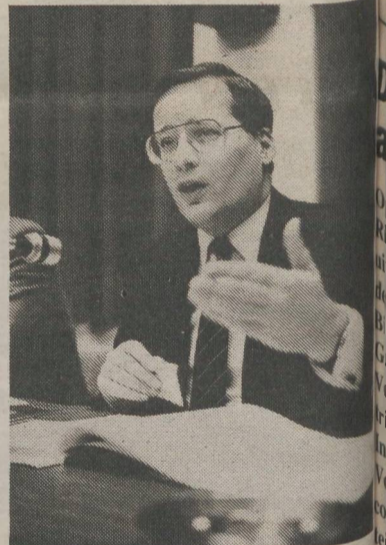
terughoudendheid bij het instellen van dergelijke instituten „gezien het bij menige vakgroep niet al te rijkelijk aanwezige onderzoekspotentieel”. Met een „die bloedarmoede zie ik wel” deed Deetman weinig om die vrees weg te nemen.

De kwaliteit van de sociale wetenschappen zal overigens, op aandringen van de socialist Wallage, gemeenten worden door een onafhankelijke Verkenningcommissie.

De Kamer had overigens weinig toe te voegen aan de overheidsplannen (een extra stimulans voor onderzoek naar arbeids- en bevolkingsvraagstukken, probleemgroepen en vraagstukken op het gebied van openbaar bestuur). Deetman zal, op verzoek van de liberale woordvoerder Den Ouden-Dekkers, bij nieuwe projecten geld laten reserveren voor de evaluatie van die projecten. Hij vindt het ook prima om sociale wetenschappers in te zetten bij ontwikkelingssamenwerking, voor het inzicht in de „specifieke

economische, sociale en politieke problemen van de derde wereld”, zoals den Ouden het in een motie formuleerde. Maar extra geld heeft hij daarvoor niet over. Dat moet komen van het ministerie van ontwikkelingssamenwerking.

Op één opmerking uit de nota kreeg Deetman uitgebreide kritiek. „Het probleemoplossend vermogen van de gedrags- en maatschappijwetenschappen”, had hij geschreven, „zal de komende jaren sterk worden aangesproken”. Dat kan helemaal niet, wisten de kamerleden uit de krant, de literatuur en uit eigen ervaring. „Al in '65 werd me gezegd dat de sociologie er niet is om de maatschappij te verbeteren”, zei Wallage. Waaraan den Ouden toevoegde: „de sociale wetenschappen bieden geen garantie voor het geluk van de mensen”, en Beinema: „als of de maatschappij repareerbaar, maakbaar zou zijn”. De sociale wetenschappen mogen een analyse ge-

ven, stelden ze, maar moeten de keuze van oplossingen overlaten aan anderen. Hetgeen echter voor de inhoud van de nota geen enkel gevolg had.

UP/Lin Tab

Boekhandel Leiter-Nypels

DE MAASTRICHTSE
UNIVERSITEITS-BOEKHANDEL

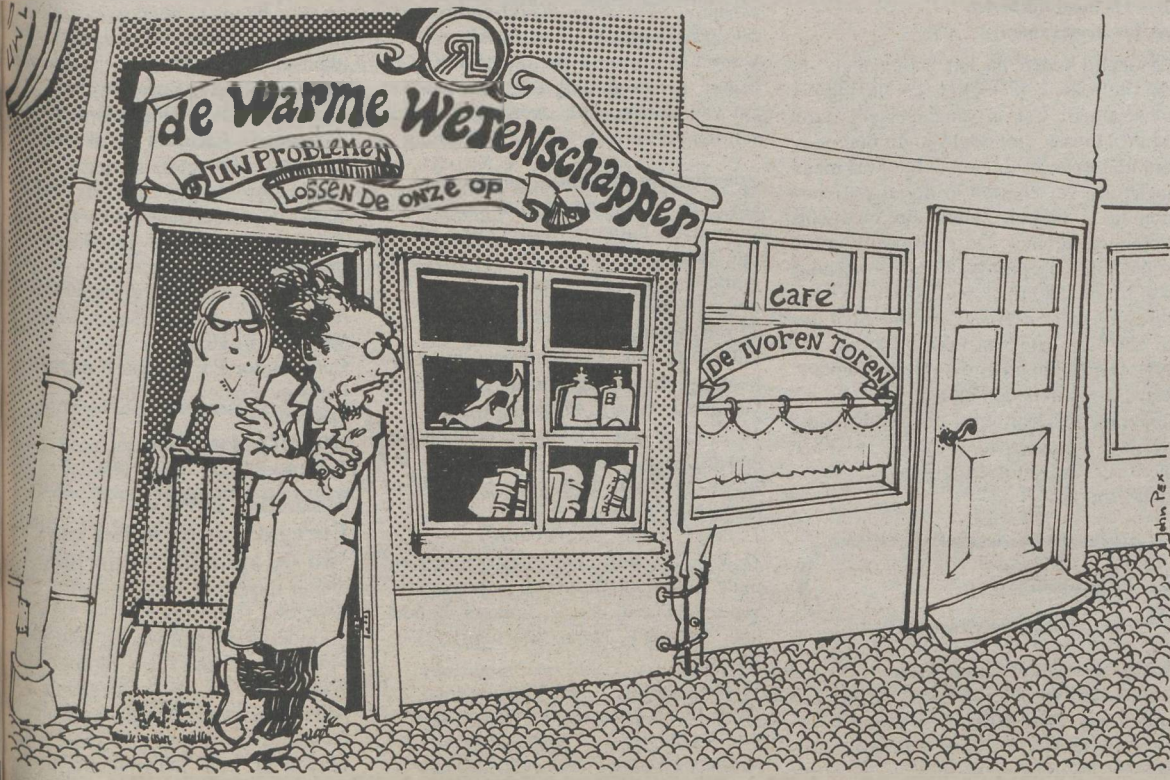
Wolfstraat 12
6211 GN Maastricht

tel. (043) 50743*
telex 56173 leiny nl.

Wetenschapswinkel, Transferpunt en Science Park in één keer geregeld

... tus
tersoo
moge
mede

Er komt een experiment van vijf jaar met een Wetenschapswinkel, een Transferpunt en een Science Park, die vanuit één centraal punt zullen worden geleid. Het is de bedoeling dat daar vijf mensen komen werken, waarvan er twee zich speciaal met de Wetenschapswinkel gaan bezighouden. Aan het einde van de proefperiode vindt een grondige evaluatie van het experiment plaats, die beslissend is voor de verdere toekomst van deze „organisatorische eenheid.”

Dr. J.G.H. Tanspenning uitgereikt aan dr. J.Ph.M. van Campen

Op vrijdagmiddag 16 november is de dr. J.G.H. Tanspenning van de Rijksuniversiteit Limburg uitgereikt aan dr. J.Ph.M. van Campen uit Nijmegen. Hij ontving het erbetoon uit handen van mr. R.B. van Biggelaar, voorzitter van het College van Bestuur. Bij deze gelegenheid werd het woord gevoerd door prof.dr. J.M. Greep, dekaan van de Faculteit der Geneeskunde en door drs. J. Verhey, voorzitter van ziekenhuis St. Annadal/ziekenhuis Maastricht. In de zomer van 1980 werd door de ministers van Onderwijs en Volksgezondheid onder voorzitterschap van dr. Van Campen een commissie ingesteld, waarin naast de beide ministeries ook de Faculteit der Geneeskunde van de RL en het ziekenhuis St. Annadal waren vertegenwoordigd. Deze commissie zou zich moeten buigen over de ernstige problemen die zich voordeden bij de omvorming van het Maastrichtse ziekenhuis St. Annadal naar (academisch) Ziekenhuis Maastricht.

Zowel Greep als Verhey memoreerden in hun toespraak hoe bij het aantreden van de Commissie van Campen het ziekenhuis bestuurlijk, organisatorisch, financieel en ook emotioneel in grote

problemen was geraakt. In het eerste rapport dat de Commissie al binnen enkele maanden na de start van haar werkzaamheden uitbracht, werd aan de Maastrichtse kant gebrek aan management, slechte com-

municatie en matige samenwerking vastgesteld. Aan Den Haag viel te verwijten het uitblijven van de uitkoop van specialistenpraktijken, het langdurig vacant blijven van de voorzitterszetel van ZA/ZM en het uitblijven van de beslissing over de nieuwbouw van het ziekenhuis. Bovendien bleek Den Haag de voor academisering benodigde gelden niet ter beschikking te hebben. Van Campen slaagde erin bij alle betrokkenen, zowel in Maastricht als in Den Haag, het geloof af te dwingen, dat het klinisch onderwijs en de academische gezondheidszorg in Maastricht het waard waren voort te bestaan. Daardoor kwamen de rijksbijdragen op gang, werden de schulden gesaneerd en werd van het ziekenhuis het vege lijf gered. Te betreuren valt, dat de bewindslieden de adviezen van de Commissie Van Campen nog slechts ten dele hebben opgevolgd en met name, dat het ziekenhuis nog altijd niet de status van academisch ziekenhuis heeft gekregen.

De uitreiking van de dr. J.G.H. Tanspenning vond plaats in aanwezigheid van onder meer mv. mr. E. Veder-Smit, die in 1980 als staatssecretaris van Volksgezondheid samen met minister Pais van Onderwijs de Commissie Van Campen had ingesteld. Ook dr. Tans, de naamgever van de penning en dr. J. Kremers, commissaris van de Koningin hoorden tot de aanwezigen. De Tanspenning werd eerder toegekend aan dr. J.G.H. Tans (1978), prof.dr. H. Philipsen (1982) en prof.dr. P.J. Thung (1983).

Dienst Voorlichting
J. Offermans

Tot het instellen van de eenheid heeft de Universiteitsraad op 8 november besloten. De raad heeft daar een lijstje voorwaarden aan verbonden, waarvan de meeste door het College van Bestuur waren voorgesteld. Zo komt er een interne begeleidingscommissie onder voorzitterschap van de rector magnificus. De universiteitsraad en het college van bestuur benoemen ieder twee leden in de commissie, en de faculteiten ieder één. Verder krijgt de „Klankbordgroep RL” die tot nu toe een wat onduidelijk bestaan leidt, er een functie bij door ook als klankbordgroep voor de organisatorische eenheid te laten functioneren. Verder moet het beleid van de drie onderdelen erop gericht zijn „kansarme groepen, het midden- en kleinbedrijf en starters” behulpzaam te zijn met de kennis die de universiteit ter beschikking staat.

Officieel heet het dat de universiteit met de Wetenschapswinkel, het Transferpunt en het Science Park een grotere betrokkenheid tussen de wetenschappelijke wereld en de omringende samenleving wil bewerkstelligen. Een Wetenschapswinkel doet dat door zich vooral te richten op de gewone man, ofwel de „kansarme groepen”. Het Transferpunt richt zich vooral op het midden- en kleinbedrijf en het Science Park hoopt iets te kunnen betekenen voor startende „high tech-ondernemingen” die op zoek zijn naar een goede infrastructuur. In Maastricht worden die drie richtingen gebundeld, zodat het beleid en het beheer van de onderzoekscontacten er ook door behartigd kunnen worden.

J.H.

Subsidie met vier jaar verlengd

Ministers tevreden over transferpunten

De overheid gaat nog vier jaar door met het subsidiëren van de transferpunten aan de universiteiten en technische hogescholen. Verder komen er bij de instellingen van Wetenschappelijk Onderwijs negen functionarissen van de Rijks Nijverheids Dienst, die zich vooral moeten gaan bezig houden met de dienstverlening aan het midden- en kleinbedrijf. Met deze voortgaande steunverlening is voor de komende vier jaar bijna f 15 miljoen gemoeid. Dit blijkt uit een brief van de ministers van Economische Zaken en Onderwijs en Wetenschappen aan de Tweede Kamer.

Op dit moment subsidieert de overheid de transferpunten van de drie TH's en de universiteiten van Groningen en Nijmegen. Deze ondersteuning loopt eind dit jaar af. De meeste andere universitaire instellingen hebben zelf een transferpunt ingesteld. Daarnaast beschikken de Rijks Nijverheids Dienst, TNO en de gezamenlijke HBO-instellingen over transferfunctionarissen.

Geslaagd experiment

De ministers van Economische Zaken en van Onderwijs en Wetenschappen spreken van een geslaagd experiment „in kwantitatieve zin”. Inhoudelijk is er op het systeem van transferpunten echter nogal wat aan te merken. „Een duidelijk netwerk van TP's is nog onvoldoende van de grond gekomen en de verankering binnen de universitaire instellingen is nog niet altijd even stevig. Nazorg en doorverwijzing behoeven verbetering”, zo constateren de bewindslieden. Zij merken verder op dat vooral de niet gesubsidieerde universitaire transferpunten zich steeds meer richten op het verwerven van financieel aantrekkelijk contact-onderzoek, waardoor de dienstverlening aan het midden- en kleinbedrijf, toch de primaire doelstelling van de TP's, in het gedrang komt.

Om dat laatste nu te voorkomen willen de bewindslieden aan een aantal universitaire instellingen en bij TNO voor een periode van in principe drie jaar een functionaris van de Rijks Nijverheids Dienst detacheren. Hiervoor komen in ieder geval de drie TH's en TNO in aanmerking. Voor de andere instellingen blijven er dan nog vijf RND-functionarissen te verdelen over. De instellingen die zo'n functionarissen aan hun transferpunt willen toevoegen, moeten daartoe een aanvraag indienen bij het ministerie van Economische Zaken.

Beperkte steun van overheid

De regering heeft verder besloten de bestaande transferpunten nog voor een beperkte tijd financieel te blijven steunen. Dat betekent dat de nu al gesubsidieerde TP's voor 1985 kunnen rekenen op hetzelfde bedrag als dit jaar; de niet-gesubsidieerde TP's krijgen volgend jaar ieder 1,5 mensjaar gefinancierd. De totale financiële ondersteuning wordt vanaf 1986 in drie jaar tijd tot nul gebracht. Daarna zullen de instellingen binnen hun eigen budget geld moeten vinden om de TP's te betalen.

UP/Jos Veldhoven/Delta

15.00-17.00 uur: werkgroepen.

In de middaguren zullen gelijktijdig een vijftal werkgroepen draaien. Deze werkgroepen zullen zich bezighouden met de volgende thema's: angst voor de nucleaire dreiging (hoe gaan we ermee om?), specifiek Europese problemen, public relations van de IPPNW, noodwet geneeskundigen én medisch-polemologisch onderwijs aan medische studenten. In deze laatste werkgroep zal een onderwijsprogramma, zoals dat ontwikkeld werd als keuzeprogramma aan de RL, aan de orde komen.

20.00 uur: Voordracht van prof. dr. H.E. Richter: Angst, hoop, verzet!
De studiedag is vrij toegankelijk voor artsen, studenten en alle andere (as.) gezondheidszorgwerkers. Er zijn geen kosten aan verbonden.
Plaats: Karman-Auditorium, Tempelgraben te Aken.

Rechtsgeleerdheid**Gezondheidsrecht**

In het kader van blok 4.3.1. „Wetgeving en Institutionalisering (AF) worden in het bijzonder de volgende lezingen aangeboden voor studenten MF:

- 10/12 BMC 1635 14.30-16.00 uur „Beroepenregeling vanuit theorie en praktijk”, mw. prof. mr. H.D.C. Roscam Abbing.
- 17/12 BMC 1635 14.30-16.00 uur „Regels t.a.v. geneesmiddelen”, mw. mr. N.P.Y.M. de Bijl

Staatsrechtconferentie 1984

Op 13 en 14 december zal de capaciteitsgroep Publiekrecht van de faculteit der Rechtsgeleerdheid als gastvrouw optreden bij de jaarlijkse Staatsrechtconferentie.

In tegenstelling tot de gang van zaken die bij vorige conferenties gebruikelijk was, is voor een opzet gekozen waarbij verschillende workshops gelijktijdig zullen vergaderen. De onderwerpen die in deze workshops aan bod zullen komen, zijn: 1. Wetgevingsonderwijs; 2. De groei van een transnationale Europese constitutie; 3. Vormen van regelgeving; 4. Een herziene gemeentewet; 5. De vrouw en het Staatsrecht.

In elk van de workshops zullen vijf à zeven papers worden behandeld. Tevens zal een forumdiscussie plaatsvinden over een actueel staatsrechtelijk onderwerp en zal een demonstratie worden gegeven van het Maastrichtse onderwijssysteem.

Economie**Voortgangstoets**

Woensdag 12 december vindt de eerste voortgangstoets plaats. Voor registratienummers 84.001 t/m 84060 in Gymzaal II de Heeg, Borghaag 25, nabij school „De Schans”. Voor registratienummers 84061 t/m 84115 in Gymzaal II Heer, Werner van Braunstraat 1. Tijdstip: 8.30-13.00 uur.

Je kunt de zalen binnen tussen 8.15 en 8.30 uur. Hierdoor worden de volgende onderwijsgroepen verzet: Groep 5 naar donderdag 13 dec. 13.30-15.30 uur in kamer 114 (Hoofdgebouw); Groep 6 naar donderdag 13 dec. 13.30-15.30 uur in kamer D (Bonnefantcomp.); Groep 7 naar dinsdag 11 dec. 16.00-18.00 uur in kamer 114 (Hoofdgebouw); groep 10 naar dinsdag 11 dec. 16.00-18.00 uur in kamer D (B.F.C.).

Het is verplicht je collegekaart op de bank te leggen. De antwoordformulieren liggen in alfabetische volgorde op de tafels. Ze dienen te worden ingevuld

met een HB-potlood, dat je zelf dient mee te brengen. Verdere instructies liggen op de tafels klaar.

Blokopening

Plaats van de blokopening op maandag 26 november wordt de Collegezaal Nieuwenhof.

Personele Zaken**Beschikking Inspecteur 1985**

Ten gevolge op eerder in dit blad gedane mededelingen omtrent bovenvermeld onderwerp delen wij u het volgende mede:

Het ligt in het voornemen van de regering in de loop van 1985 de bezoldigingsstructuur van ambtenaren zodanig te wijzigen, dat de AOW/AWW-premie niet meer door de werkgever, maar door de werknemer zal worden betaald. De bruto salarissen zullen daartoe met een nog nader te bepalen percentage worden verhoogd.

Na het doorvoeren van deze „AOW/AWW-operatie” kan het voor veel meer medewerkers dan voorheen interessant zijn een dergelijke beschikking aan te vragen, aangezien men het recht op premierestitutie dan niet meer prijs geeft.

De afdeling ARPSA van de Dienst P.Z. wordt vooral in de laatste 2 extra drukke maanden van het jaar veelvuldig benaderd met verzoeken tot het verlenen van assistentie bij het aanvragen van beschikkingen. Deze assistentie zal door genoemde dienst na heden niet langer kunnen worden verleend.

Op grond van de gegevens vermeld op de aan u verstrekte salarisstroom, kunnen de vragen omtrent uw inkomen voor het jaar 1985 vrij eenvoudig worden ingevuld.

Zo nodig kunnen nadere inlichtingen omtrent deze materie bij de Inspectie der Directe Belastingen waaronder uw woonplaats ressorteert, worden ingewonnen.

Voor het invullen van de vragen 7 en 8 op het aanvraagformulier kan men als volgt te werk gaan:

Vraag 7a:
12 x het bedrag vermeld onder „belastbaar loon”.

Vraag 7b:
7½% van het brutoloon + 7½% van de evt. vermelde toelagen. Het totaalbedrag te vermenigvuldigen met 12.

Vraag 8:
Voor ambtenaren vallende onder de Alg. Burgerlijke Pensioenwet in te vullen met ja.

Kort verslag van de 37e vergadering van het Georganiseerd Overlegorgaan inzake Personeelsaangelegenheden bij de Rijksuniversiteit Limburg, gehouden op 25 oktober 1984.**1. Invoering BUWP**

Op verzoek van de personeelsdelegatie wordt van bestuurszijde een korte uiteenzetting gegeven over de positie van de wetenschappelijk ambtenaren naar aanleiding van de invoering BBRA 1984/BUWP. Desgevraagd wordt medegedeeld dat de wetenschappelijk ambtenaren in aanmerking kunnen komen voor een UHD-functie, mits zij aan de criteria UHD gaan voldoen.

Naar aanleiding van de voorgestelde procedure invulling UHD-plaatsen, worden de volgende voorstellen gedaan:

- alle sollicitanten voor een UHD functie worden uitgenodigd voor een gesprek;
- de voordrachten worden voor advies voorgelegd aan de betreffende capaciteitsgroep;
- de sollicitanten worden geïnformeerd over de personen die op de betreffende voordracht worden vermeld;
- de sollicitanten kunnen tegen de voordracht binnen 14 dagen schriftelijk bezwaar maken bij het College van Bestuur;

5. het College van Bestuur beslist over de benoeming op grond van de voordracht, het advies van de betreffende capaciteitsgroep en eventueel ontvangen bezwaarschriften.

2. Organisatie-onderzoek dienst Civiele Zaken

De personeelsdelegatie draagt namens het GO de heer W. Hermens voor voor de begeleidingscommissie dienst Civiele Zaken.

Naar aanleiding van dit agendapunt wordt door de voorzitter medegedeeld dat de reorganisatienota zal worden aangepast, in die zin dat naast de bestaande zware procedure ook een lichte procedure zal worden opgenomen. In voorkomende gevallen zal met het GO worden overlegd welke procedure zal worden gevolgd.

3. Uitgangspunten Personeelsbeleid

De personeelsdelegatie acht het personeelsbeleid nevengevoegd aan de universitaire doelstellingen onderwijs en onderzoek, dit in afwijking van het voorstel van het College van Bestuur dat van mening is dat het personeelsbeleid in het geïntegreerde beleid een belangrijke plaats inneemt. Uit de discussie die hierop volgt blijkt dat de personeelsdelegatie en de voorzitter geen praktisch geschil van mening hebben, doch uitsluitend over de formulering van dit uitgangspunt. De personeelsdelegatie zal een nader tekstvoorstel doen. Voorts wordt gesproken over de wijze waarop het personeelsbeleid aan de uitgangspunten kan worden getoetst.

4. Invoering BBRA 1984

De personeelsdelegatie pleit voor een gestructureerde aanpak van de functiebeschrijvingen en -waarderingen welke op basis van het BBRA 1984 voor 1 januari 1988 moet zijn afgerond.

Reiskostenvergoedingen

De dienst Financiële Zaken brengt het volgende onder uw aandacht betreffende binnenlandse reisdeclaraties:

- tarief per km voor ongemotiveerd gebruik eigen auto, is vanaf 1 april 1984 f 0,18 in plaats van f 0,17;
- vanaf 1 november 1984 is de etmaalvergoeding verhoogd van f 131,- naar f 132,-.

Uittreksels Reisbesluit 1971 zijn gratis bij de dienst Financiële Zaken te verkrijgen (de heer Mommers, toestel 351).

Promoties**Donderdag 22 november om 16.00 uur:**

Drs. K. den Dulk.
Proefschrift: „Pacemaker and Tachycardia.”
Promotor: prof. dr. H. Wellens.

Vrijdag 23 november om 16.00 uur: drs. M. Mirshahi.

Proefschrift: „Contribution a l'étude du fibrinogène, de la fibrinoformation, et de la fibrinolyse par l'utilisation d'anticorps monoclonaux.”
Promotor: prof. dr. H. Hemker.

Donderdag 29 november om 16.00 uur: Prof. dr. J. Jansen.

Inaugurale rede: „Bezigt zijn met geschiedenis”.

Vrijdag 30 november om 16.00 uur: drs. J. op 't Root.

Proefschrift: „Als je leven zoekt”.
Promotor: prof. dr. C. de Geus.

Verenigingen**Juridisch Dispuutgezelschap Nova Curia**

Het statutaire doel – bevordering van de ontwikkeling van de leden op weten-

schappelijk gebied – wil het dispuut bereiken o.a. door het houden van lezingen en voordrachten.

Het ligt in ons voornemen dat prof. dr. D.F. Scheltens op vrijdag 7 december as. om 17.30 uur een lezing zal houden over: „De Meta-juridica en de universitaire status van de rechtsgeleerdheid”. Een en ander zal plaatsvinden in „het Kruithuis” gelegen in de tuinen van het hoofdgebouw van de Rijksuniversiteit Limburg aan de Tongersestraat 53 te Maastricht.

Bij wijze van kennismaking hebben wij gemeend deze bijeenkomst in een ruimere opzet te doen plaatsvinden. Wij zullen het dan ook zeer op prijs stellen als een van uw bestuursleden op deze avond acte de présence zou willen geven.

Na afloop zal er gelegenheid zijn om onder het genot van een drankje verder kennis te maken met het Juridisch dispuutgezelschap Nova Curia.

Wij geven u de verzekering dat uw aanwezigheid zeer gewaardeerd zal worden, en hopen u op 7 december te mogen begroeten.

Circumflex activiteitenagenda

Woensdag 21 november: Algemene ledenvergadering met bestuurswisseling, 20.00 uur in de grote sociëteit (naast „Perroen”). Daarna borrel in het CF-pand (vanaf 22.30 uur).

Maandag 26 november: Video, Ordinary People, 20.00 en 22.30 uur.

Woensdag 28 november: Rock 'n rollfeest met band Johato-Cats. Vanaf 21.00 uur, leden gratis, niet-leden f 2,50. Kom in stijl!

Maandag 3 december: Video, 2001 Space Odyssey, 20.00 uur en 22.30 uur.

Bovendien kondigen we nu alvast aan dat er op vrijdag 14 december een groots nachtfest wordt georganiseerd! Dit vindt plaats van 22.00-10.00 uur. Swingende disco, daarna video en 's morgens met z'n allen ontbijten. Houdt deze datum alvast vrij!

Tafelstraat 13 en Sta-op

„Made in India, Made in Taiwan”. Kleuren hebben verre reizen gemaakt. Van lawaaige fabriekshallen, benauwde ateliers of piepkleine kamertjes in een sloppenwijk in een van de „lage lonen landen” naar sjuieke, sportieve of goedkope winkels in het westen. De labels laten de neo-koloniale verhoudingen tussen de eerste en de derde wereld zien.

25 Jaar geleden begon S.O.S. Wereldhandel met alternatieve modellen. Om daar de aandacht op te vestigen is er een lopende tentoonstelling over „weven in India”. Lopend betekent in dit geval dat in de eerste week van december deze tentoonstelling langs een aantal lokaties in Maastricht loopt. Tijdens de middagpauze wordt informatie gegeven middels een dia-klankbeeld. Eens was de weefnijverheid India's trots en rijkdom. De textielabrikanten uit het koloniale Engeland werden de ondergang voor vele wevers. Gandhi maakt het spinnewiel zelfs tot symbool van de onafhankelijkheidsstrijd.

De tentoonstelling is te zien: maandag Hoofdgebouw, dinsdag Randwyck, woensdag in de Nieuwenhof, donderdag HBO-J, en hopelijk maandag Hoofdgebouw en dinsdag Randwyck, (3-7 dec.) Telkens tijdens de middagpauze.

HUMOR EN INDIA

achtereenvolgens op de open dinsdagavonden van 27 november en 4 december. Nogal verschillend van thema dus. Na de diepe verlegenheid van eind oktober een waarlijk nog diepere humor op de laatste dinsdag van november. Met en tussen de deelnemers. Op 4 december begint de avond niet om 20.00 uur, maar om 18.00 uur, met Indiaas eten (intekenen daarop tot en met dinsdag 3 december, tel. 15651). Het thema is: weven om te overleven. Een avond die samen met de S.O.S. Wereldwinkel (Kerkrade) en

Sta-Op wordt georganiseerd. Een tentoonstelling met hetzelfde onderwerp reist in die week door de RL en de HBO-j, ondersteund door dezelfde drie organisaties. (Zie hierover ook elders in de Observant)

DE BOKKEN EN DE SCHAPEN uit het einde van alle gelijkenissen, die van het zogeheten Laatste Oordeel, houden huis in de viering van de laatste zondag van het kerkelijk jaar, op 25 november (Geert).

Op zondag 9 december vieren we Advent (Pim) en op 23 december Kerstmis (iederen).

Ter voorbereiding van het laatste zijn zangers en zangeressen, musicae en musici van harte welkom. Opgeven alhier, tel. 15651. De vieringen vinden steeds plaats in de crypte van het Elisabethhuis, Abtstraat 2a om 11.00 uur.

ALCHEMISTEN, ADAMIETES en andere verschijnselen uit de roerige Renaissance bevolken het boek Het hermetisch zwart (1968) van Marguerite Yourcenar, en daardoor ook de Literaire salon van de Tafelstraat op woensdag 28 november om 20.00 uur. Met wijn. (Wel lézen van te voren).

DEMONSTRATIE TEGEN TROUWVERBOD van buitenlandse jongeren zaterdag 1 december om 11.00 uur vanaf het Stationsplein, naar het Vrijthof. De zeer omstreden „1445-gulden-maatregel” belemmert veel Turke en Marokkaanse jongeren, de zogenaamde tweede generatie, te trouwen met de partner van hun keuze. Een Maastrichts Comité tegen Racisme in oprichting (Turkse jongerenvereniging, antifascismecomité, PSP, PvdA, Tafelstraat e.a.) nodigt iedereen uit voor een demonstratieve Turkse bruiloftsstoet!

HONGARIJE is het tweede land van de Oost-Europa-jaarserie. We kennen het land vooral vanwege de zigeunermuziek, de opstand van 1956 en de goulash. Verder is het land een van onze „vijanden”. Hoe minder je zo'n land kent hoe makkelijker dat ook is. Daarover, en zoals altijd over het ge- dan wel misbruik van godsdienst (tijdbom of zuurdeeg) in het reële socialisme gaat de avond van woensdag 12 december. Gast is Miklos Racz, Hongaar, en wetenschappelijk medewerker (vakgebied Zuid-Oost-Azië) aan de Universiteit van Amsterdam. 20.00 uur op de Tafelstraat.

TENSLOTTE EEN ANONYMUS: „Het begint alweer te Sinterklazen of zegt Mestreech soms Sintersvazen? Koop- en rijmzwang zitten hoog te paard Waarheen te vluchten? Onder de staart? (achter Zijn baard? boven de haard?)”

Lichamelijke Vorming & Sport

Per 01-01-1985 nicuwe leden voor de Gebruikersraad Lichamelijke Vorming en Sport, te weten:

1 medewerker + 4 studenten.
De Gebruikersraad Lichamelijke Vorming en Sport heeft ten doel:

- het College van Bestuur en de Universiteitsraad al dan niet gevraagd te adviseren omtrent beleidsaangelegenheden op het gebied van Lichamelijke Vorming en Sport.
- advies uit te brengen naar de eerstverantwoordelijke medewerker betreffende de uitvoering van het programma Lichamelijke Vorming en Sport.

Samenstelling Gebruikersraad:
De Gebruikersraad bestaat uit 10 personen;

- voorzitter bestuur Limburgse Universitaire Studenten Sportstichting;
  - voorzitter Commissie Studentenvoorzieningen der U-raad;
  - 4 leden uit de kring van medewerkers Rijksuniversiteit Limburg;
  - 4 leden uit de kring van studenten Rijksuniversiteit Limburg.
- Medewerkers en studenten die zich kandidaat willen stellen kunnen voor verdere inlichtingen contact opnemen met: René Verster, hoofd L.V.&S. kamer 018 Hoofdgebouw, tel. 434; Eva Rongen, sekretariaat Sport, kamer 017 Hoofdgebouw, tel. 308.
N.B. Reacties voor 01-12-1984!!!

"IN MIJN TIJD HADDEN SNOTNEUZEN GEEN EIGEN BANKREKENING. LAAT STAAN BETAALCHEQUES."

Dat was vroeger wel anders.

Kreeg je op je 16e een kwartje zakgeld. En mocht je tot je 23ste niet aan je eigen spaarpot komen.

Wie, behalve een ouwe zuurpruim, zou naar die tijd terug verlangen?

Wij in ieder geval niet. Gelukkig zijn jongeren nu een stuk zelfstandiger.

Wat betekent dat wij "die jeugd van tegenwoordig" behoorlijk serieus nemen.

Loop maar een kantoor van de Spaarbank

binnen. Met een identiteitsbewijs op zak.

Dan kun je ter plekke je eigen bankrekening openen.

Of meteen twee. Want voor 16- tot 23-jarigen is het Kombi Pakket het handigst en levert nog extra winst op ook.

Dat Kombi Pakket bestaat uit:

1. Een bankgirorekening voor al je betalingen. Ook automatisch. 2. Een spaarrekening met een hogere rente dan een "gewone" spaarrekening. Zonder extra voorwaarden.

Je salaris, studietoelage, uitkering of bijdrage van je ouders laat je op je bankgirorekening storten.

Van die rekening kun je dan bij elk filiaal van de Spaarbank kontant geld opnemen. Ontvang je regelmatig salaris op je rekening, dan kun je betaal- of eurocheques aanvragen.

Nu weet je dus waar je voor al je geldzaken het beste terecht kunt.

spaarbank limburg

PROFITEER EXTRA VAN SPAARBANK LIMBURG NU JE NOG JONG BENT.

HOOFDKANTOOR: Markt 17-18, Maastricht. Tel. 043-841222. DISTRIKTKANTOOR: Prinsenhofstraat 3, Venlo. Tel. 077-1555. BIJKANTOREN: Maastricht (18), Amby, Beck, Berg en Terbilt, Blerick (3), Borgharen, Bunde, Cadier & Keer, Eijsden, Gronsveld, Heer (3), Meerßen, Roermond, Sittard (3), Tegelen, Vaals, Valkenburg, Velden, Venlo (3), Centra

Theater Sirkel en Ensemble Contrain presenteren een muziektheater-experiment

Zet ruimte musici in beweging?

Frans Malschaert heeft theaterliefhebbers al vaker verstedeld doen staan. Met een groot enthousiasme heeft de begenadigd en van origine beeldend kunstenaar, Malschaert zich enkele jaren geleden in de theaterwereld gestort. Hij heeft binnen vijf jaar tijd met het Theater Sirkel Sittard geplaatst op de theater-landkaart van Nederland. Het leeuwenaandeel van de Sirkel-producties bestaat uit jeugdtonel, een combinatie van beeldende kunst, muziek en toneel, meestal uitgevoerd door Malschaert en Anandi Teeuw. De recente producties „Adem”, „Kippevel” en „Vuurrood” getuigen van zeer verfrissend toneelsoms enigszins abstrakt, maar steeds weer vernieuwend en vaak perfect aansluitend bij de kinderlijke gevoelswereld.

derde deel, bevinden de muzikanten zich in de orkestbak en spelen een laatste symfonie, de afrekening, een zwanenzang. „Ruimten”, en dat moet met nadruk gesteld worden, is een experiment. Het is de vraag of klassieke musici daartoe in staat zijn. Wij moeten afwachten of dit lukt. Het kan best zijn dat na de maand december blijkt, dat men klassieke musici alles moet laten doen behalve te vragen zich in beweging te zetten. Gevraagd een balans op te maken van vijf jaar Theater Sirkel in Sittard antwoordt Frans Malschaert: „Het is een ontwikkeling in sneltreinvaart. We zijn begonnen met z'n tweeën. De gedachte was theater te maken, in de eerste plaats voor kinderen, en zodoende zijn er een serie producties ontstaan. Uit de laatste kritieken blijkt wel dat wij een voor Nederland uniek theatergezelschap zijn. De VPRO zendt 16 december onze productie „Kippevel” uit en van „Vuurrood” wil men zelfs een speelfilm maken. Het is een

ontwikkeling vanuit het niets naar een groep die momenteel een absolute voortrekkersfunctie vervult. Wij zijn vorig jaar uitgeroepen tot het theater met de beste avantgarde programmering. En als theater vervullen wij zeer zeker in Limburg een belangrijke functie, niet alleen vanwege het programma maar ook als stimuleringsfunctie naar buiten toe. Helaas hebben wij te kampen met een ondermaatse subsidiëring. Sirkel is niet structureel gesubsidieerd. Van de Provincie krijgen wij voorstellingssubsidies en van het Ministerie heeft Sirkel twee arbeidsplaatsen toegewezen gekregen. Maar Sirkel heeft ruimte voor 15 full-time medewerkers en dan hoort de subsidie navenant te zijn, eigenlijk komen wij dus 500.000 gulden te kort. Met ingang van '85 gaat de Provincie Limburg hopelijk de situatie opnieuw bekijken. Van de gemeente Sittard is weinig te verwachten omdat wij nu eenmaal te maken hebben met een wethouder van cultuur die zich ten

doel heeft gesteld nooit één cent aan Theater Sirkel te geven. Met een beetje geluk is deze man volgend jaar weg”. Kortom, het blijft tobben voor dit kleine maar kwalitatief hoogstaande margetheater.

Paul Pinxten

Het muziektheaterproject van Theater Sirkel en het kamermuziekensemble Contrain „Ruimten” is op vrijdag 7 december te zien in de Stadsschouwburg Maastricht (première), in het Cultureel Centrum Sittard op 8 december, in het Cultureel Centrum Roermond op 11 december, in het Wijngrechttheater Kerkrade op vrijdag 14 december, in het Cultureel Centrum Venlo op woensdag 19 december en op zaterdag 22 december in de Stadsschouwburg in Heerlen. Aanvang van alle voorstellingen: 20.00 uur.

Film Noir / Amerikaanse misdaadfilms Cinemathema 1984

Eenzame detectives hangen aan de bars van rokerige café's. Flarden jazzmuziek vermengen zich met het geklik van hoge hakken. Een vrouw in saliebont stap in een auto, geparkeerd op het glinsterend vochtig asfalt. In een donkere steeg wordt een man door een paar onderwereldfiguren in elkaar geslagen en beroofd: een paar stereotype beelden uit de Amerikaanse misdaadfilms van de jaren '40 en '50, de Film Noir. Aan dit genre is dit jaar het 7e Cinemathemafestival gewijd.

In twee publikaties, een festivalcatalogus en een filmtheoretische bundel, maar ook in de novembernummers van Skoop, Skrien en de Landelijke Filmkrant, wordt dit speelfilmfenomeen uitvoerig belicht. Van 22 tot en met 28 november vertoont het Filmhuis Maastricht zeven van deze themafilms, waarbij de belangrijkste regisseurs van deze stroming zijn vertegenwoordigd: Fritz Lang, Michal Curtiz (van „Casablanca”), Nicholas Ray (van „Rebel without a cause”) en de in dit festival als dé specialist op dit terrein naar voren geschoven

regisseur, Robert Siodmak (zie agenda). Daarnaast zendt de VPRO op 24 en 25 november en 2 december drie films uit die eveneens in dit kader passen. In de Versus-Cinemathemabundel probeert men in een aantal theoretische opstellen het begrip „Film Noir” te definiëren. Deel 1 van die bundel begint met het veelzeggende citaat: „Vielleicht die einzig mögliche Definition für Film Noir: das Ende kommt vor dem Anfang”. Daarna volgen nog zo'n 250 bladzijden: is de Film Noir nou een „genre”, „stijl” of „stroming”; wat zijn de historische, sociale, politieke en economische achtergronden; waarin verschilt de Film Noir van een gewone gangsterfilm of een melodrama en welke filmtechnische kenmerken hebben ze gemeen? De herkomst van het begrip maakt in ieder geval iets duidelijk: na de Tweede Wereldoorlog zagen Franse critici een thematische overeenkomst tussen bepaalde Amerikaanse speelfilms en het soort romans dat in de Série Noire werd gepubliceerd. Het woord „noir” werd hier gebruikt om een bepaald type detektiveroman aan te duiden. De Série Noire-titels waren veelal vertalingen van Amerikaanse schrijvers als Dashiell Hammett, Raymond Chandler, James Cain en Horace McCoy. Het verband tussen film en Série Noire lag voor de hand omdat veel scenario's bewerkingen van deze detectives waren.

Film Noir roept associaties op met het ongerechte nachtleven, met de zelfkant van de maatschappij: gangsters, speelholen en prostitutie met een harde gevaarlijke wereld waarin niemand is te vertrouwen. Maar de Film Noir is méér dan spanning en het verbeelden van sfeer. In zijn artikel „Man uit balans” schrijft Mart Dominicus: „De noirheid is oor-

spronkelijk een gewone, evenwichtige man die aan de goede kant van de wet staat. Door hartstocht voor een fatale vrouw of door hebzucht raakt hij uit balans en wordt hij een geïsoleerde, gefrustreerde en soms onberekenbare persoon, die regelmatig de grens van het toelaatbare overschrijdt. Hiermee onderscheidt de Film Noir zich dan ook heel duidelijk van de gangsterfilm: daar vertoont het prototype van de gangster van meet af aan een afwijkend gedrag.” Ook aan de structuur of de verhaallijn van de Film Noir is het verschil met een gangsterfilm te merken: flash-backs in combinatie met de voice-over techniek (het ingesproken commentaar van de hoofdpersoon) geven ruimte aan bekentenissen van de noir-held, aan een rechtvaardiging van zijn gedrag: „Funny, I'd remember what day it was, isn't it. - You'd think a bell would have rung, you'd think I'd have some instinct of warning. But I walked right into it”, dit zegt Johnny, de noir-held uit „Gilda” aan het begin van de film (VPRO, 25 november).

De toevallige ontmoeting tussen de held en een „femme fatale” is een belangrijk en onmisbaar element in deze films. Zij is altijd verleidelijk mooi en windt in een mum van tijd de held om haar vinger. Het komt echter nooit tot een normale verhouding tussen die twee; vaak wordt zij een obsessie voor de held, die door haar toedoen zijn ondergang tegemoet gaat. De steeds in zwart-wit gedraaide films vertonen ook visuele kenmerken: een contrastrijke belichting, veel in de nacht opgenomen scènes, het ontbreken van kamerbewegingen, en close-ups met gebruikmaking van groothoeken. Met deze middelen wordt een onstandvastige en onveilige wereld gekreëerd, die op de meest onverwachte momenten ingrijpend kan veranderen.

Margriet van de Stok

Agenda

Filmhuis Maastricht

Donderdag 22 november tot en met woensdag 28 november om 20.00 uur: „Lucie del varieta” van F. Fellini.
Donderdag 22 november om 22.00 uur: „The scarlet hour” van M. Curtiz.
Vrijdag 23 november om 22.00 uur: „Phantom lady” van R. Siodmak.
Zaterdag 24 november om 22.00 uur: „The big heat” van F. Lang.
Zondag 25 november om 22.00 uur: „Night and the city” van J. Dassin.
Maandag 26 november om 22.00 uur: „Night fall” van J. Tourneur.
Dinsdag 27 november om 20.00 uur: „Pick up on south street” van S. Fuller.
Woensdag 28 november om 22.00 uur: „They live by night” van N. Ray.
Donderdag 29 november tot en met woensdag 5 december om 20.00 uur: „A nos amours” van M. Pialat.
Donderdag 29 november tot en met zondag 2 december om 22.00 uur: „Lulu” van R. Chase.

Studium Generale

Donderdag 29 november Aula RL 20.00 uur: Lezing, DNA-Recombineren, wat is dat? (1), door prof. dr. J. Geraerds, genetica/celbiologie, RL.
Donderdag 6 december Aula RL 20.00 uur: Lezing, DNA-Recombineren, wat is dat? (2), door dr. H. Meijer, Medische Microbiologie, RL.

Podium Posjet

Vrijdag 23 november om 20.00 uur: Las Arpa's (harpmuziek).
Vrijdag 30 november om 20.00 uur: Hans Dorrestijn en Levi Weemoedt (theaterprogramma: „Wilt u ons maar volgen”).
Woensdag 5 december om 20.00 uur: Boys of the lough (muzikaal programma).

Stadsschouwburg Maastricht

Vrijdag 23 november om 20.00 uur: „Giselle” (Roemeens Staatsballet Fantasio).
Vrijdag 23 november om 23.00 uur: „The Malcolms” (Theatercafé).
Zaterdag 24 november om 23.00 uur: „De tafel” (Theatercafé).
Zondag 23 november om 20.00 uur: „Hagen Kwartet” (kamermuziek).

Diversen

Museum van Bommel-van Dam: muziekkuitvoeringen. Zondag 25 november (museumweekend). M. Schoonbrood, mezzo-sopraan en M. v. Nieuwkerken, piano. Zondag 9 december. E. Flören en A. Groen, slagwerk.
Galerie Hof van Hoensel: van 11 november tot en met 15 december expositie Edda Bähre (olieverven, tekeningen, etsen).
Galerie Wanda Reiff/Hulsberg: Osvaldo Romberg („art about art”).
Galerie Adriana/Thorn: tentoonstelling schilderen met stof, naald en speld.
AHA-galerie, Maastricht: sculpturen van Ferdi Tajiri.
Kleine Komedie, Maastricht: vrijdag 7 december Rick Nolov Band met gast/ solist Hans Dulfer.
Rodahal Kerkrade: vrijdag 23 november Marillion.

„Vuurrood” werden de acteurs muzikaal bijgestaan door Contrain. Het Kamermuziek Ensemble Contrain speelt professionele kamermuziek in gevarieerde bezettingen met een belangrijke plaats ingeruimd voor de hedendaagse kamermuziek. Het samenwerkingsverband van Contrain en Sirkel dateert al van het Holland Festivalproject „De Gang” en zal ook weer voortgezet worden met de nieuwe productie „Ruimten”. In het kader van het Limburgs muziektheaterfestival „Oog en Oor” zal „Ruimten” de première beleven op vrijdag 7 december in de Maastrichtse Stadsschouwburg, waarna het stuk nog te zien is in vijf andere Limburgse theaters. De lijn van „De Gang” zal in „Ruimten” verder voortgetrokken worden. Hoe ver? In „De Gang” voerden musici van Contrain, al lopend door een gang, een muziekstuk uit”, zegt Frans Malschaert. „Het publiek moest hier tussendoor en hoorde eens achter zich en dan weer uit een andere hoeken de muziek. Men zag door een luik kijkend muzikants trekken. In het verlengde hiervan vroeg Contrain leider Anandi Dieteren aan mij of ik voor „Oog en Oor” samen met het ensemble een nieuw project wilde maken. Sporck, door ons weer als componist aangezocht, begon in april te muziek voor dit project te schrijven. Ons staat een definitieve afrekening voor ogen met de normale wijze van het spelen van klassieke muziek. Wij willen onderzoeken of de mogelijkheid bestaat de musici deze muziek te laten uitvoeren niet zittend op een stoel, met de bladmuziek voor hun neus en de dirigent ervoor, maar als een musicus oproep plaatst naar de andere musicus, dit ook in beelden om te laten. Dat gaat in „Ruimten” gebeuren. Er wordt een symbolische stap gemaakt, die hoog vanachter de bühne afdaalt tot in de orkestbak. In het begin van het stuk zijn de musici verborgen in de ruimte bovenaan de trap. Het stuk wordt te verdelen in drie gedeeltes. Je krijgt eerst een oproep van musici onderling om elkaar te overtuigen daadwerkelijk mee te doen, daarna de formatie van de stoet voort te volgen. Sommigen geven daar gehoor aan, anderen wachten en ontstaat een machtsstrijd. Ik ben de enige acteur en probeer te functioneren als een soort verteller van de zaak leidt. De musici moeten den duur elkaar overtuigen en op den stoet zet zich in beweging. Aan de top van de trap naar de eind van de orkestbak verloopt de beweging om uiteindelijk af te dalen in de orkestbak. De muziek is hierna op dat idee gemaakt, zowel de muziek zelf geen aanleiding geeft tot de bewegingen. In het laatste deel van het stuk, het

Scene uit „Vuurrood” van Theater Sirkel met Frans Malschaert en Anandi Teeuw.

ERGERNIS Handig!

Laatst was er een hobbybeurs ergens in het Noordenlands. Nu kan bij dit universiteitsblad een reporter nóg zo rare dingen zijn. Ik ben dus niet gewaard. Dat was jammer, want ongetwijfeld zou er een aardige sfeerreportage van gemaakt hebben kunnen worden. Het nut daarvan in een universitaire siteitsblad? Ziet u dan niet dat studenten die hier voor de wereld worden opgeleid véél, érg zelfs, zouden kunnen hebben van een gedegen kennis van het Nederlandse hobbyisme?

Hoewel ik er dus niet geweest was, werd mijn persoonlijke nooddegnigd door een radio-reportage wél naar het Noorden getuwas. Aaah (bewondering)! Wát journalistiek, wát een sfeerreportage, hoe natuurgetrouw klonkware amateurisme door de luidsboxen!

Voor mijn imaginair oog trokkelvoortbrengselen van de nijvrijtijdsbesteders voorbij. Een ledige miniatuurkermis, opgevoerd uit lucifershoutjes. Koeksklokken van suikerklonk. Radiografisch bestuurbare ballonnen. Zelfgetimmerde pauzetwintig albums met alleen maar postzegels. Spoorwegementen die zich uitstrekken de kelders van vijf belendende celen. Een Mondriaankopie vanventien vierkante meter. De Slag Waterloo in miniatuur nageboord. Heerlijk, heerlijk! Wat moet het rukkkelijk zijn om te weten dat onze werkeloze artsen, gezondheidswetenschappers, juristen, economen óók hun tijd nuttig maken doorbrengen!

Hoewel... In de radioreportage een kleine dissonant. De reporter interviewde één van de organisatoren van de happening. Een man, die – om het kort en plastisch weer te geven – de volgende mening verkondigde: „Hoe werkelozer hoe handiger, en dus: hoe byistischer!” Op zich een redelijke stelling, docht mij. Dócht niet wel. Nu dunkt mij het niet zo. Draai de stelling eens om: hoe werkender, hoe onhandiger, hoe professioneler!

Is me dát even schrikken! Wie werkt, zou behoorlijk onhandig Oei! Een aantasting van de roepseer! En met name voor advocaten, notarissen- en advocaten. Denk maar aan de gelijkschakeling van onhandigheid en professionaliteit behoorlijk schokkend zijn. Maar... maar... nu ik hier eens heel nuchter over nadenk... Goed, okee, ik kom terug op mijn eigen ik eerder meende: het is juist. Het is volkomen correct om te stellen „hoe werkelozer, hoe handiger, hoe hobbyistischer”, en zeer om te vinden „Hoe werkelozer hoe onhandiger, hoe professioneler”. Echt. En handig bovendien.

Depressief

De universiteit laat je niet los en dringt zelfs de keuken binnen. Nijvere speurders naar waarheid zijn de ratten zat en gaan 't nu met mensen doen. Zo kan 't komen dat een huisgenoot meedoet met een „onderzoek”. Een onderzoek naar wat gezonder is: vlees of vis. Het zou geen goed onderzoek zijn als het niet „gestandaardiseerd” was. Dus géén malse biefstuk of gebakken scholletje, néé, voor elke dag is de huisgenoot een „blikje” verstrekt. Dit summum van gezondheid blijkt, zo leer je als je het blikje opent, onvervalste luncheon-meat. En dan begint de ellende: De prut moet verdeeld worden: een deel met luncheon-meat en een deel met ham. Huisgenoot moet van zolder worden gehaald: hoeveel hij had gedacht te eten. Goed, dat in een extra pan gemikt. Als je denkt dan aan te kunnen vallen, heb je 't mis: het probleem van het oog en de maag duikt op. Stel nou dat

huisgenoot plotseling een onverzagbare eetlust krijgt of dat je zelf toch een schepje meer wilt. Voor de huisgenoot is ham taboe en jij moet van de luncheon-meat afblijven. Een derde pan is nodig voor prut met noch ham, noch luncheon-meat. Een niet geringe wiskundige opgave als je behoort tot de generatie opgevoed met de zakcalculator. „Acht weken lang...” denk je vermoeid, als je eindelijk je eigen zwaar onderkoeld macaronimengsel tot je neemt. De onderzoekers zijn ook niet gek: ze stoppen lithium in het blikje. Dat komt in de urine. Zo controleren ze of je je braaf aan hun dieet hebt gehouden. Een andere gedachte dringt zich echter op: lithium wordt ook gebruikt als geneesmiddel tegen depressies. „Zou 't zo erg kunnen zijn na acht weken?”, denk je somber. De afwas wacht. Twee pannen, twee lepels en een blikopener extra. Kunnen ze voor mee-etters dan alstjeblieft pepillen verstrekken?

Kort

In mijn bed zit een kuil.

Het archief voor mijn onderzoek bestaat uit twintig 50 centimeter hoge stapels papier.

„Kind, je moet wel heel gelukkig zijn met zo'n leuke job, een fijne auto, veel leuke dingen om te doen.”

„Mwáááh... ach.”

„Hoezo?”

„Tja, ach... eh... gelukkig: ik voel me wel erg alleen, soms.”

„Nou moe! Begin je zeker weer met het gezeur dat een relatie, een échte vriend of vriendin, iemand waarop je zogenaamd zou kunnen bouwen en vertrouwen, dat dat je gelukkig zou kunnen maken!”

„Mwáááh... ach.”

Twee vierdejaars beschouwen een universitair prikbord. De één spreekt in volle ernst tot de ander in zacht-zangerig dialect: „Jee, NUG,

Tragos, Libertijn, Agora, Circumflex, NSEM, Ouranos, Slijk, NSVRL, JOC-achterban, Observant, Koko, wat zouden dat toch allemaal voor clubs zijn?”

Een trein met een half uur vertraging.

Degeen van wie ik zou kunnen houden heeft plannen om te gaan samenwonen. Niet met mij.

Een telefoon die al drie kwartier in gesprek is.

De huisbaas heeft een nieuwe, revolutionaire, chipgevulde, computergestuurde thermostaat gemonteerd. Het is nu dus rond het absolute nulpunt in huis.

Die Amerikaanse filmster.

Hub nog steeds niet terug achter de bar... jeugd sentiment?

Weldra zal ik toch écht uit m'n ivoren torentje moeten kruipen.

„Doeihoei!!”

Tovertango

Toen Ava en Edam gingen scheiden kreeg Ada de slang en Mava de appel.

De appel mocht op zondag bij Vadam logeren en bij Madam in de mand lag de slang.

Op een maandag viel de appel niet laag van de boom en de beet van de slang kreeg een staartje.

Toen bleef de appel bij Mava en bij Ada alleen de slang.

De slang werd rot en de appel ging sissen. Edam en Ava huilden de bladeren van hun lijf, Mava hier en Vadam daar.

Gescheiden gingen zij zoeken naar een verse slang en een appel voor een ei. Bij de kassa van Albert Hein beloofden Adam en Eva dat ze voortaan weer samen op de kleintjes zouden letten.

Para Dise

